1893 - 1963
70-ий РІК ВИДАННЯ І СЛУЖБИ СВОЄМУ НАРОДОВІ ТА ПРАВДІ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
"SVOBODA", 81-83 GRAND ST.
JERSEY CITY 3, N. J.
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXX. Ч. 69. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 12-го КВІТНЯ 1963 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 12, 1963 No. 69. VOL. LXX.

Христос Воскрес із мертвих!

ТЕМНИМ СИЛАМ НЕ ВДАСТЬСЯ ПЕРЕМОГТИ ХРИСТОВОЇ ЦЕРКВИ

З ВЕЛИКОДНЬОГО СЛОВА КИР АМВРОЗІЯ СЕНИШИНА, МИТРОПОЛИТА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ У ЗДА, ДО ВІРНИХ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ

Вже добігає дві тисячі років, з часу, як увесь християнський світ святкує щороку великі і славні роковини Христового Воскресення. Саме цього року минає тисячадев'ятьсот і тридцять років від першого Великодня, коли то Воскреслий Христос здобув світлу перемогу над смертю, злом та зневірою. Св. Іван Євангелист висловлюється про це такими словами: „Темрява не огорнула Його" (Ів. 1, 5).

Не зламали Христа ані жорстокі тортури Великого Четверга, ані не вбило Його смертельне розп'яття у Велику П'ятницю, ані не перемогла Його темрява гробу Великої Суботи. „Воскрес Ісус із гробу, як предсказав" (Воскресна Стихира). По Страсному Четвергові, по Кривавій П'ятниці та Великій Суботі прийшла Неділя Світлого Воскресення.

Яку радість відчула Пречиста Діва, коли побачила воскреслого свого сина, Господа Ісуса Христа. Яке велике піднесення духа викликало воскресення Христа серед Його пригноблених Апостолів. Якою милою вісткою було воно для Христових учнів. Яким ясним полум'ям засяяла віра до Воскреслого Ісуса у серцях Мироносиць. Яким великим щастям для всіх почитателів Христа було бачити Його живим, прославленим, щасливим. Всі, що з Ісусом терпіли, тепер з Ісусом раділи.

Так воно завжди буває у Божих незбагнутих плянах. Хто вірний Богові, той одержить поміч, потіху і спасіння. Цю правду дуже чітко підкреслюють історичні події у Христовій Церкві, яка є Його Містичним Тілом. Христова Церква неразпереживала Страсний Четвер, Криваву П'ятницю і Велику Суботу. Скільки то мученичої крови пролито тільки в перших віках християнства. Але остаточно прийшов час перемоги, прийшла свобода для Христової Церкви. Саме цього року припадає 1600-річчя свободи, якою римський цісар Константин Великий, своїм Медіолянським Едиктом 313 року наділив Христову Церкву.

Велику П'ятницю переживала і наша українська Церква за часів св. Йосафата. Треба було мученичої крови, щоб наша церква зміцніла та збільшилася до числа дванадцяти мільйонів вірних. В цьому році припадають тристасорокові роковини мученичої смерти св. Йосафата та тристадвадцяті роковини його беатифікації.

Коли під час першої світової війни російські війська царської Росії окупували нашу Батьківщину, Західню Україну, тоді нашій Церкві знову прийшлось переживати справжній Страсний Четвер. Царський уряд ув'язнив тоді Митрополита Андрія Шептицького і багато священиків та зліквідував наші національні й культурні осередки. Але прийшов час, і то несподівано, коли наша Церква могла знову свобідно прославляти Воскреслого Ісуса, водночас із звільненим зі заслання Митрополитом Андрієм.

Перенесімся думками на нашу Батьківщину, поза залізну заслону, то побачимо, що хресна дорога нашого народу не тільки не скінчилася, але й далі продовжується, і то в більш жорстокий спосіб, як колись. Нашу Церкву, яка увійшла в новітні катакомби, далі переслідують, священиків арештують і вивозять до концентраційних таборів, де їм з голоду та перевтоми доводиться загибати. Комуністична влада забрала українському народові не тільки свободу віри і всі засоби до життя, але ще й всякими, навіть нечесними засобами намагається темрявою атеїзму опанувати людські душі, заперечуючи існування Бога, безсмертність душі та позагробове життя. Модерний комунізм здеградував людину до бездушного автомату, без людських прав. Для комуністичної влади людина — це ніщо інше, як тільки зубчасте колісце в большевицькій машині. Ось в даких невідрадних умовах живуть наші вірні. Коли ця Велика П'ятниця нашого народу скінчиться це тільки один Бог знає. Але маємо надію, що темним силам не вдасться перемогти Христової Церкви, бо ж вона одержала від Бога запоруку, що „ворота пекельні не переможуть її". Нам треба молитись, щоб Воскреслий Христос скоротив терпіння Великої П'ятниці нашої Церкви і її вірних, та щоб безбожна темрява не заслоняла Христового світла в душах українського народу.

Хочеться вірити, що звільнення Високопреосвященного Митрополита Кир Йосифа Сліпого з комуністичної неволі є першим проблиском надії на воскресення нашої Церкви з катакомб жорстокого переслідування.

Святкуючи Великдень, годиться заглянути і нам у світлицю нашої душі та розважити, чим є для нас Христове Воскресення. Чи Великдень для нас є тільки традицією „свяченого", сполученою з гостюванням. Якщо б ми обмежили наше святкування Великодня тільки до матеріяльних приготувань, тоді ми дали б доказ того, що не розуміємо значення Христового Воскресення. Тоді святочна пожива, включно зі всіми традиційними гостинами, була б тільки зовнішньою лушпиною великоднього свята, а не його ядром.

Та празник Христового Воскресення має глибше значення. Він переконливо доказує Божество Христа і правдивість Його науки. Христове Воскресення доказує також безсмертність нашої душі та існування позагробового життя.

Христове Воскресення зміцнює нашу віру також у безсмертність душі. За вченням католицьких філософів і богословів душа — це дух, що має розум і свобідну волю та є призначений до вічного життя. Душа є розумним осідком ума, волі, сумління і людських намірів. Вона є місцем, де перебуває Божа ласка зі своїм надприродним життям, спрямовуючи її до надприродного життя в небі. Божественний Спаситель часто навчав про безсмертність душі та про її духовість. Бог є Богом живих, а не мертвих. Тому, коли в св. Письмі згадується, що Бог є Богом патріярхів Авраама, Ісаака і Якова, то їх душі мусять жити. Також чуда, що діються за заступництвом святих, вказують на те, що людська душа є безсмертна.

Дорогі в Христі. Празники Христового Воскресення дають нам також нагоду спрямувати нашу увагу на туземне життя, бо ж від нього залежить наше вічне життя. Христова Церква вчить нас, що Воскресення Ісуса є запорукою нашого особистого воскресення з гріхів. До цього воскресення закликував Апостол Павло такими словами: „Щоб ми, як Христос воскрес з мертвих славою Вітця, так і ми ходили в обновленні життя" (Рим. 6, 4).

До такого воскресення закликує нас Воскреслий Христос словами, якими воскресив колись померлого Лазаря: „Лазаре, встань" (Ів. 11, 43). Встань кличе Христос Своєю ласкою — з гробу невіжества індиферентизму, матеріялізму секуляризму, а повернись до життя, побудованого на засадах Христа. Тоді заживеш життям Божої благодати, життям християнських і народніх традицій.

Оцього Божого просвічення бажаю вам усім, Дорогі в Христі. А в світлі Божої науки будемо знати, що є спасенним для нашої душі. Тоді не дозволимо, щоб опанувала нас темрява нинішньої безбожної пропаґанди, а збережемо рівновагу духа і Божу ласку в наших душах, як завдаток нашого майбутнього життя в небі з Христом, Його Пресвятою Матір'ю і святими. Оцього душевного воскресення на щасливе життя бажаю всім зі щирого серця та закінчую привітом: „ХРИСТОС ВОСКРЕС"

† АМВРОЗІЙ Митрополит Філядельфійський Архиєпископ

Д. СВЯТОГІРСЬКИЙ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос воскрес! Єство моє
Святий Великдень знову гріє,
І в серці змученім надія
Весняним розцвітом встає.
Та нездоланний сум німий
Гнітить цю радість великодню,
Не змовкло бо в душі моїй
Вітчизни горе всенароднє.
Журба моя на чужині,
Під непривітним небом сірим,
Яке не сяє мені щиро
Ніколи і в весняні дні,
Сьогодні втихне, мов поволом,
То знов повис душу в холод.

Христос воскрес! Та ці слова,
Моя Вітчизно безталанна,
Гнобитель ворог покрива
Облудним на ввесь світ „осанна"
Своїм стопагубним ділам,
Насильству лютому і крові,
Які він зве в лукавій мові
„Щасливим, радісним життям".
Хвалу я чую в мові тій
Не воскресінню, а розп'яттю
Тебе, Вкраїно, смутку мій,
Що серце рве мені на шмаття.
Лунають зойки мук твоїх,
А світ, глухий, не чує їх . . .

Христос воскрес! І ти в свій час
Воскреснеш, Мати Україно,
Весняно оживе руїна
Під урочистий волі глас.
І Київ, наш Єрусалим,
Найбільший мученик у світі,
В священнім образі своїм
Засяє знову пишним цвітом,
Хоч багатьох його перлин,
Краси карбованої здавна,
Не воскресить мистецький чин
Новітніх будівничих славних.
Мій краю! З-під чужих небес
Тобі привіт: Христос воскрес!

ПАПА РАДИТЬ СТВОРИТИ НАДДЕРЖАВНУ УСТАНОВУ ДЛЯ УТРИМАННЯ МИРУ

Рим. — Папа Іван XXIII поручив у своїй великій новій Енцикліці, названій від перших її слів „Мир на Землі" — „Пацем ін Терріс" — встановлення світової політичної спільноти, чи пак такого політичного наддержавного авторитету, якому підчинялися б всі країни. „Моральний порядок" — заявив Папа — вимагає, щоб був покликаний до життя публічний авторитет на широкій світовій базі. Ця нова Енцикліка Папи, підписана ним в минулу середу з датою Великого Четверга 11 квітня ц.р., восьма з черги за його 4 і пів-річне володіння — надзвичайно обширна: її текст займає повних 3 сторінки „НИТаймсу". Вся Енцикліка поділена на 5 основних частин з багатьма підвідділами. Перша частина п.н. „Порядок між людьми" звертає увагу, що кожна людина наділена від Бога інтеліґенцією і власною волею і тому має „власні права й обов'язки". Суспільність тоді правильно встановлена й упорядкована, коли вона основана на правді, яку визначує справедливість, що керується любов'ю та шанує свободу. У цій першій частині Енцикліки говориться про „Права", під якими розуміється право на життя і достойний життєвий рівень, — права зв'язані з мораллю і культурними вартостями, — право визнавати таку віру, яку кому диктує його совість — право свобідно вибирати собі свій спосіб життя, — економічні права — право на вільні збори й організації, — право еміґрувати й іміґрувати, — політичні права. Перша частина охоплює також „Обов'язки". Це обов'язки кожної окремої одиниці, — взаємозалежність прав і обов'язків, — взаємна співпраця, — соціяльне життя у правді, справедливості, милосерді і волі. У відділі „Обов'язки" Папа говорить про світовий лад, встановлений Богом та подає характеристику нинішнього часу. Друга частина Енцикліки затитулована „Взаємини між одиницями та публічними властями в межах окремої держави". Основна думка тієї частини така, що державні власті обов'язані запевнити пошану, визнавання, співпрацю доцільне використання та охорону прав кожної людини, але й одночасно вони повинні сприяти поширюванню цих індивідуальних прав. Зберігаючи і плекаючи гідність людини, всі чоловіки й жінки повинні мати свою участь у керуванні долею своєї країни. Папа висловлює свої міркування на ці теми у відділах „Потреба і Боже походження влади", „Надбання спільного добра" і ін. Третя частина присвячена „Взаєминам між державами". Моральне право, яке керує взаєминами між окремими людьми, стосується і взаємовідносин між державами, ото ж ці взаємовідносини повинні бути згармонізовані на базі правди і справедливости, діючої солідарности та свободи.

Папа Іван XXIII підписує Енцикліку

Справедливість вимагає, щоб кожна держава виконувала свої обов'язки та не переслідувала, а брала в охорону й оборону расові меншини. Кожна держава повинна приймати політичних втікачів і помагати їм включатись в нові суспільства. Держави повинні обмінюватись всіма своїми добрами та робітною силою. Четверта частина Енцикліки затитулована „Взаємини людей й політичних спільнот із світовою спільнотою", а перший субтитул звучить „Взаємна залежність між політичними спільнотами". У цій найголовнішій політичній частині Енцикліки Папа зголошує свою пропозицію на створення світової політичної спільноти чи пак авторитету, мотивуючи, що мир між народами може бути збережений на основі принципу про те спільне універсальне добро, яким є існування взагалі людської спільноти. „Пастирське умовляння" — це назва п'ятої й останньої частини Енцикліки. Папа повчає, що обов'язком всіх віруючих є брати активну участь в публічному житті. Заторкуючи відносини між католиками і не-католиками Папа поручає уважливість толерантність і зв'язки, але стверджує, що в справах моралі і релігії не може бути компромісів. Папа закінчує це своє історичне звернення апостольським благословенням, молитвою до Бога та побажаннями здоров'я і добробуту „для всіх людей доброї волі, до яких ця Енцикліка адресована".

За першими звідомленнями — Енцикліка Папи зробила глибоке враження в усіх країнах. Державні репрезентанти в Об'єднаних Націях заявили, що становище в політичних справах, заторкнених Папою, мусять зайняти їхні уряди. Характеристично для большевиків, що офіційна аґенція ТАСС, подавши в 400 словах зміст Енцикліки, обмежилась до широкого зреферування того, що стосується миру і роззброєння, як теж участи чоловіків і жінок у публічному житті, — але ні словечком не згадала про все те, що там говориться про людську гідність, про права кожної людини й народу вибірати собі власний спосіб життя та про свободу, як Богом дане найвище добро.

ДОРОГОЦІННИЙ СКАРБ ВІРИ У ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ

З АРХИПАСТИРСЬКОГО ВЕЛИКОДНЬОГО ПОСЛАННЯ ВПРЕОСВЯЩЕННОГО ІОАННА, МИТРОПОЛИТА УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ЗДА

Благословення Боже довело нас, що живемо тепер, до великого свята Воскресення нашого Господа.

У Великому Пості, ми, як це наказує наша Духовна Мати — Церква, готувались старанно, щоб достойно зустріти це свято — Великдень. Ми постом, Сповіддю та Святим Причастям виводили наші душі з проваль та низин гріха, підносили їх на висоти чистоти і святости. Ми воскрешали наші душі в добрі, щоб достойно, з воскреслими в добрі душами, вийти назустріч Воскреслому для нас Господеві. І тепер цей довгожданий і нам дорогий Великдень наша радість о Господі, прийшов до нас.

Ми називаємо радість великодня небуденною і нетутешньою. Вона, дійсно, незвичайна, неподібна до будьяких інших радостей. В обіймах радости Великодньої ми є в обіймах радости, що чекає вічности і в ній блаженної, безконечної щасливости.

Навкруги ми бачимо: все, що є, що живе, приходить до кінця життя. Так є у всіх царствах природи. Це так з рослинами, з тваринами і з нами, людьми. На землі, коли ми згадуємо те, що колись на ній було і його тепер нема, земля — велике цвинтарище. Всюди хтось колись був похований, якщо це не людина, то тварина або рослина. І однак, життя далі є. Що несе цей похід життя все далі, й далі? Що є Те, що „смертю смерть перемагає", що в смерті самій кладе насіння дальшого зродження, дальшого життя продовження? Це є вічність. Незнищимість Життя. Цю Вічність Життя несе Бог.

Бог нас людей сотворив на образ Свій і на подобу. Ми — діти Божі. Бог є Вічний і дарував нам вічне життя. Відчуття в собі вічности життя завжди було в душах людей. Люди поклонялись ідолам, істотам, речам. Вони ще не знали істинного Бога, однак відчуття вічности було в них. Руїни їх храмів, будованих ними пирамид та гробниць говорять нам про їх віру у безсмертність. Була віра, але ще не було її належного усвідомлення, не було її доказу.

Господь наш Ісус Христос, як Син Божий, зійшов на землю послужити людям, піднести їх душі з темряви невідення та підвести їх до нашого Небесного Отця. Він учив людей. Він явив Його Божу Силу різними чудами. Ними Він викликав і ствердив нашу віру в Нього. Нарешті, для упевнення нас, що життя кінця не має, що відома нам смерть не є кінець всього, а лише перехід до вищого стану життя, Він, перетерпівши страшні муки розп'яття, помер на хресті і воскрес на третій день. Це ми сьогодні урочисто святкуємо. Від Воскреслого Христа ми приймаємо доказ і нашого будучого воскресення, і нашої, що чекає нас, вічности. Ми у Великоднім святі Воскресення Христа — на порозі вічности. Тому то радість наша Великодня така чиста, праведна, небесна.

Проповідь Апостолів на світанку нашої віри була завжди і передовсім про Христа розп'ятого і воскреслого. „Коли Христос не воскрес, то марна проповідь наша, марна й віра ваша" (Кор. XV, 14). Однак Апостол твердо свідчить: „Христос став первістком між мертвими" (1 Кор. XV, 20). Він став „первістком", за Яким маємо й ми сподіватися й чекати нашого будучого воскресення. Така була віра Апостолів і в ній була сила їх проповіді. Це стало вірою мучеників християнства через три віки: їх кидали звірям на розтерзання, їх розпинали на хрестах, їх палили живцем і, однак, віра во Христа розп'ятого і воскреслого все це перенесла і перемогла.

Цю віру далі через віки понесли покоління християн націй і народів. Дорогоцінний скарб цієї віри у Воскресення Христа несемо тепер і ми. „Я все втратив . . . щоб зрозуміти Христа і силу Воскресення Його" (Фил. III, 8, 10).

Таке зрозуміння в святі моменту Великодньої Радости річ найголовніша. В такім зрозумінню — радість наша Великодня, радість певности в тому, що нас чекає вічність. Христос, Господь наш, для того воскрес. Він у вічнім життю чекає нас. Він сказав: „Хочу, де Я, щоб й ви зо Мною були" (Іоан.XIV, 3). Радіймо ж і веселімось сьогодні! Христос воскрес!

† Митрополит ІОАНН.

Пропав підводний атомовий човен із 129 моряками

Вашинґтон. — Фльота повідомила ввечері 9-го квітня про те, що її атомовий підводний човен „Трешер" мабуть пропав на Атлантику у віддалі 220 миль на схід від Бостону. В атомовому човні були 129 осіб, в тому 96 моряків, 16 офіцерів і 17 цивільних техніків із Портсмуту, Ню Гемпшир. „Трешер" відбував пробні занурювання на більшій глибині і, занурившися вранці не дав про себе жадної вістки впродовж 12-ох годин. Шеф морських операцій адмірал Джордж В. Андерсон заявив на пресовій конференції, що немає надії, щоб „Трешер" міг врятуватися, бо він є в глибині 8 400 стіп, де, з огляду на велике тиснення води не можливий є рятунок. Не можна буде навіть післати в таку глибінь нурців. Представники фльоти мають, одначе, надію, що „Трешер" має лише зіпсовані комунікаційні апарати, і що він зможе виплисти на верх. Адмірал Андерсон запевнив журналістів, що є виключене, щоб була якась атомова експльозія в підводному човні, або щоб радіоактивність загрожувала комусь на океані внаслідок випадку із загинулим підводним човном. щильників із Нюпорту і літаки з Квонсету, Ровд Айленд, щоб могли зловити можливі сиґнали з підводного човна та встановити місце, де він знаходиться на дні океану. З „Трешером" був і рятунковий корабель „Скайларк", але він втратив контакт із субмариною зараз після того, як підводний човен занурився в глибінь.

ВАГАТО РАДОСТИ І ЩАСТЯ
В ДЕНЬ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
усім своїм Членам та всьому Українському Громадянству
ГОЛОВНИЙ УРЯД
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ТРАДИЦІЙНИМ ВЕЛИКОДНІМ
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"
вітають
ВСІХ УКРАЇНЦІВ
РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ І ДРУКАРНЯ
„СВОБОДИ"

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Радість Воскресення

Немає і не може бути більшого свята, як свято Воскресення Христового. Немає і не може бути більшої радости, як віра і надія на Воскресення. Воскресення Христове — свято свят, яке своїм значенням і своєю символікою єдине надає сенсу нашому життю на землі, як короткому і найчастіше трудному етапові в дорозі до життя вічного, на щастя якого треба собі заслужити. В світлі такої науки і віри один із наших монаших чинів інтерпретує добру смерть людини не як сумну і жалісну, але як радісну подію щасливого закінчення земної дороги до життя вічного.

Не всім людям дано збагнути розумом усю істину, всю премудрість і спасення Христового Воскресення. Але перед усіма людьми без вийнятку широко відкриті двері до віри в це чудо чудес, яке доказують не тільки книги мудреців, але про яке говорить усе, що довкола нас.

Коли у Воскресну Неділю залунає — після трьох днів мовчанки — гомін дзвонів і коли з грудей наших понесеться радісна пісня: „Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що у гробах життя дарував!" — хто з нас не відчує глибокого зворушення, часто підсвідомого і нез'ясованого. Обстанова, в якій свято Воскресення Христового відбувається, тільки сприяє та підсилює цю радість, бо потверджує її причину — віру у воскресення.

Світле Воскресення Христове попередили повне труднощів і небезпек життя нашого Спасителя, його тріюмфальний в'їзд до Єрусалиму і „осанна" тисяч людей, а незабаром після того найстрашніші і найчорніші події в історії світу: муки і розп'яття Бога! Як же часто все те, що попередило Воскресення Христове, зустрічаємо в житті людей і народів. Багатьом, якщо не кожному з нас, довелося переживати свою власну „малу голготу", перейшли та ще й сьогодні переходять свої голготи поодинокі народи, зокрема наш, український, що його часто називають многострадальним.

Життя на землі без віри і надії на воскресення для життя вічного справді не мало б сенсу і не варто було б за нього боротись і змагатись. Натомість, яким же вартісним є життя, яким дорогоцінним скарбом є воно для кожного в світлі Христового Воскресення, попередженого найбільшими стастями і пониженням.

Тим то й радість Христового Воскресення безмірна для всіх і в усіх обставинах. Що з того, що в житті приходиться нам зазнавати всіляких ударів, терпінь та смутків, коли перед нами Воскресення! Що з того, що нашому народові доводиться переходити Голготу неволі, народовбивства та перманентних терпінь, коли перед ним світле Воскресення!

Справді, немає і не може бути більшої радости, як та, що її приносить Христове Воскресення, приносить віра в нього.

ХРИСТОС ВОСКРЕС —
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Аби радість була повна

Так уже є в нашому житті, що наші радощі подвоюються, а наші смутки й турботи наполовину меншають, коли можемо поділитися ними з іншими. Великдень — свято радости, і ця наша радість буде подвійною, якщо ми причинимось до того, щоб разом з нами раділи також і ті, що живуть у потребі. Маємо на думці наших залишенців, численні наші народні і культурні потреби. Великдень, свято радости зокрема заохочує, щоб ми, святкуючи самі на волі і в добробуті, подумали про тих, що очікують нашої допомоги. Щедра пожертва на потреби нашої Церкви і Громади, писанка на цілі ЗУАДКомітетові, національний даток до Народного Фонду УККА, пожертва на пам'ятник Тарасові Шевченкові у Вашингтоні — кожна з цих пожертв збільшує нашу радість.

За мир на Землі

„Пацем ін Терріс" — Мир на Землі — зветься нова Енцикліка Папи Івана XXIII, що він її підписав на спеціяльній церемонії в минулий вівторок. Видав Папа цю Енцикліку в Страсний Тиждень з думкою про Воскресення Христове, достосувавши до цього великого свята всезагальної радости на тлі пробудженої весняної природи — ідею, до якої прагнуть серця й уми всього людства: ідею вічного миру на землі.

Папа закликає всіх людей у світі, також не-католиків і не-християн, щоб кожний зокрема причинявся до миру. Кожна людина може причинитися до світового миру, якщо носитиме мир у своєму серці. Бо тільки тоді людина може підходити до людини з любов'ю і прихильністю. Якщо в старовинному Римі існував вислів „гомо гоміні люпус" — людина людині вовк, — то тільки тому, що не було там саме того миру в серцях, що його вимагає Христова Віра. Не може бути миру у світі, якщо не буде доброї волі. Тому й звертається Папа до всіх людей доброї волі, без уваги на віру, расу й політичний табір. Говорячи про таку вселюдську, універсальну ідею, як мир, Папа відступив від традиції, бо Енцикліки стосуються звичайно Католицької Церкви та її вірних. Енцикліка „Пацем ін Терріс" стосується всіх, хто хоче миру і хто радий до заведення миру причинитися.

Чудова ідея — мир. І, навпаки, тільки позбавлені почуття відповідальности люди можуть бажати собі війни. Так було за всі часи у всесвітній історії і тим паче так є тепер, коли неспокійний людський дух, який не вгаває у зглиблюванні таємниць природи, в творенні щораз штудерніших винаходів, винайшов зброю такого масового винищування, якої ще до цього часу не було. Але кожна війна була завжди страхітлива і стягала на людство нещастя: так було і в старовині, коли воювали луками та списами, так було в середніх віках, коли вперше постала воєнна тактика „спаленої землі", і так було по останню світову війну з її розривними та запальними бомбами й велетнями - танками, що торощили всяку перешкоду. Про мир мріяли люди в часі війни, а коли не могли мир зберегти, то тільки тому, що порушували його саме люди злої волі, які, замість братолюбія, носили в своїх серцях ненависть.

Від кінця останньої великої світової війни минуло вже 18 років, але миру все ще нема у світі. Це тільки перемир'я, яке висить на волоску. Загроза світовому мирові і потреба зберегти мир стали центральною проблемою політики всіх держав і народів. Вісімнадцять років існує безперервно тільки одне джерело загрози мирові: комуністичний імперіялізм. Совєтський Союз використав останню світову війну для поширення своєї влади ген аж по серце Европи, а з активною допомогою Москви комуністи здобули владу також на велетенських просторах Китаю, загрожуючи відтіль Південві Азії. Всі старання завести тривкий мир у світі розбиваються об злу волю панівних клік у Москві і Пейпінгу, які зневажають Божі і людські права та закони, які піднесли насильство до висот единоправильної політичної моралі, які не визнають гідности людини й народів та брехнею і обманом годують сотні мільйонів власних і чужих громадян.

У цій сумній дійсності Енцикліка Папи „Мир на Землі" є пригадкою світлих принципів та ідеалів, які тим дорожчі людству, чим трудніше їх осягнути. Слова Папи не відірвані від нинішнього життя — вони тільки підкреслюють його потреби. Коли Папа говорить про „порядок" між людьми і народами, то цим він закликає закінчити з нинішнім безладдям. Коли він повчає про „світову політичну спільноту", то висловлює цим візію кращої майбутности, в якій така спільнота можлива. Лад між людьми і народами, гармонія у світі і мир, опертий на справедливості, настануть колись, коли силу втратять ті речники Сатани, які протиставляться нині Богові і людям доброї волі.

МІЖ КАПІТОЛЕМ І БІЛИМ ДОМОМ ...

„ВАНДЕРЛЮСТ" — ПРИЄМНЕ З КОРИСНИМ

„Пізнай себе!" — стара, клясична приповідка і хоч би тому ймовірно мудра. Але вона може бути й неприємною, як це бачить тепер Конґрес ЗДА. Почалося, а радше віджило це пізнавання себе у зв'язку з справою, яка звичайно є тільки формальністю. Підкомітет Адміністрації в Палаті Репрезентантів розглядав недавно бюджети на черговий рік, запропоновані головами окремих комісій. Немає ощадностевих тенденцій у Конґресі, якщо йде про власні видатки. Та коли на порядок прийшов бюджет Комісії Освіти й Праці, Підкомісія Адміністрації без великої надуми втяла його на 40%: із запропонованих майже $700 000 на два роки, затвердила всього $200 000 на один рік. Ще й обмежила право голови комісії розпоряджатись свобідно цією сумою. Наступного дня ціла Палата затвердила цю пропозицію підкомісії.

Не була це ніяка дискримінація супроти Комісії та її завдань у важливій ділянці освіти й праці; і не була це дискримінація у відношенні до голови Комісії, який народився негром. Радше, був це терапевтичний, лікувальний засіб проти болячки, яка точить Конґрес і симптоми якої може найяскравіше виявились у поведінці голови Комісії Освіти і Праці.

Не то, що важка ця недуга не то, що боляча для самих конґресменів; навпаки, для багатьох із них вона приємна й корисна. Але поволі приходить свідомість, що від приємности й користи для одиниць може потерпіти — установа.

Журналісти поставили діягнозу з екзотичною назвою: „вандерлюст". Досліди показали, що достала ця недуга, як невинна пристрасть мешканців романтичних країн до подорожувань („молодому козаченьку мандрівочка пахне"), коли світ манив молодих на порозі зрілого життя і ті мандрівки відбувалися з поміччю ніг або інших примітивних, але здорових засобів льокомоції, по доріжжях і бездоріжжях, у поті чола і в спортовому запалі. Але перещеплена в цю практичну країну, а ще до того в її вибраний синедріон, невинна слабість стала поважною болячкою.

Відповідно до характеру організму, який ця болячка заатакувала, змінила вона основно свої симптоми: не гори, ріки й синє небо стали її ціллю, а Париж, Лондон, Рів'єра і закурена атмосфера нічних льокалів; а засобами льокомоції стали вже не ноги, ровери чи човни, а люксусові пароплави, швидколетні джети та розкішні яхти. А спортову напругу її заступила вигода і — що найгірше — гріш платників податку.

Вже довгі роки хворіє Конґрес на цей „вандерлюст". Але щойно грошова господарка Комісії Освіти й Праці стала притокою для хірургічної операції. На голову цієї Комісії падало вже чимало різних закидів за те, що зуживає гроші податників не в такий спосіб, як треба було б очікувати від конґресмена. Був він під судом, хоч без засуду, за незголошування прибуткового податку, був обвинувачуваний за те, що власну жінку мав на платні як свою урядничку, за те, що свої поїздки, найчастіше до Порто Ріко, де має свою „дачу", оплачує публічними грішми.

До своїх мандрівок минулими роками додав він звіт із подорожі 1962-го року, в якій витратив $19 000. Його асистентка відвідала сім країн Европи, витративши на це поважну суму комісійних грошей, а його секретарка кружляла по Середземному морю, витративши на це ще більше грошей. У звіті подано, що подорожі були потрібні для студій рівноправности в затрудненні жінок. Можливо, що жіноча праця в паризьких льокалях, на Рів'єрі, в Неаполі і т. д. справді натрапляє на проблеми, але дехто сумнівається, чи ці проблеми, типові для цих цікавих місць, дають потрібний матеріял для американської законодавчої діяльности.

Очевидно, пан голова цієї пехуватої Комісії має дуже добре виправдання: не він один їздить, не він і вицумав ці подорожі коштом „текс-песра". Навпаки, вони стали немов прийнятим звичаєм і свого роду „фріндж бенефітс" членів Конґресу. Деякі вже набрали розголосу і навіть мали міжнародні імплікації. Рік тому один мерилендський конґресмен їздив по Европі, видаючи часом по $30 на сніданок. В Лондоні один день коштував йому пересічно $266.

Конґрес назагал повний вирозуміння для своїх членів. Але виявляється, що він не може дарувати тим „лейм дакс" (неначе наша „кривенька качка" з байки), тобто тим конґресменам, які перепали в останніх виборах і, хоч уже не урядують, нагло запалали любов'ю до мандрівки. Минулого року аж десять таких „кривеньких качок" вибралися в подорож по світі коштом Конґресу, і саме один з них побив рекорд, витративши на це близько трьох тисяч долярів.

На жаль, мандрівки не єдина болячка Конґресу. Один конґресмен написав недавно анонімову статтю: „Конґресмени, які обманюють"; матеріял цієї статті справді алярмуючий, але чи не найцікавіше те, що автор статті мусить закриватися анонімом, бо інакше, каже, „мене збойкотували б, а найгірше, я не міг би провести ні одного законопроєкту через комісію.". В палаті у зв'язку з цим було чимало окремих критичних голосів. Конґресменка з Ореґону драматично закликала обидві Палати Конґресу „очистити, нарешті, власний дім". „Ми заявляємо на цілий світ, що наша демократична система найкраща, на нас дивляться усі народи ... і ось ці надужиття можуть викликати враження, що система наша не витримує іспиту", — казала вона.

Зрештою, якщо йде про подорожі конґресменів, то Палата Репрезентантів ще в січні рішила обмежити видатки до „пер дієм", як це давно вже практикують в інших державних аґенціях. Тільки Сенат не був ще готовий поступитись. Недарма сенатор з Делеверу старався провести подібне обмеження як у Палаті, щоб „зменчити число надужить цього привілею". Йому відповіли на це: таке рішення могло б викликати в публіки враження, що хтось тут „має ніс у публічному кориті". Внесок так і перепав ...

Але здається, що ця справа не зійде зовсім з порядку дня. Хоч це може бути боляче, Конґрес мусітиме „пізнавати себе", щоб поправитись, навіть за рахунок привілеїв. Не повинно це заболіти дуже, бо ось уже думають члени Конґресу підвищити собі річну платню з $22 500 до 35 000. Може це буде виправдане. Але надуживання довір'ям та грішми не буде ніколи оправдане. Це питання не тільки престижу, але й моралі. І тут може своє сильне слово сказати публічна опінія. Здається, що вже й починає говорити ...

(юст)

„МИТРОПОЛИТ З СОВЄТСЬКИМ ПАШПОРТОМ"

Мюнхен. (вл) — Мюнхенський щоденник „Мюнхнер Меркур" видрукував 23-24-го березня статтю про Митрополита Иосифа Сліпого під заголовком: „Митрополит з совєтським пашпортом". Стаття закінчується запитанням, чи митрополит Иосиф повернеться в Україну, чи залишиться у Ватикані. У відповіді автор стверджує, що поки що справа виїзду Митрополита з Ватикану не є актуальною, бо він є учасником Собору. Щойно після закінчення Собору буде поставлена ця проблема на денний порядок, якщо взагалі Ватикан так її схоче ставити. Митрополит заявив свого часу, як писала світова преса, що „він повернеться в кайданах, або без них". Тепер, пише „Мюнхнер Меркур", Митрополит Иосиф сказав у розмові, що він хоче повернутися, але, звичайно, це залежатиме також від Ватикану, бо він мусить підпорядкуватися вищим рішенням. Газета цитує вислови Митрополита: „Що скажуть мої вірні? Що будуть думати про мене? Він втік! Цим можна робити пропаганду проти мене і проти Церкви". На дальші запитання, куди Митрополит думає повернутися, - до Москви чи Львова, митрополит Иосиф заявив, що він не знає. „Можливо знову до концтабору..."

У великій статті подається також багато подробиць про Митрополита. Вони походять з офіційних джерел — Пресової Агенції Католицької Церкви(КНА). Ось вийвки:

„В суботу 26-го січня 1963-го року з'явився у таборі міністер Мордвинської Автономної Республіки, що розположена на захід від середньої частини русла Волги. Він доручив скликати на таборову площу всіх в'язнів і подав їм до відома, що в'язень Иосиф Сліпий уласкавлений. 71-літній українсько - католицький Архиєпископ Львова і митрополит Галича дістав знову, після 18-літнього безперервного ув'язнення — свободу.

Неділя 27-го січня була для нього останнім днем у таборі в'язнів. Перед вечером відпровадив його до двірця один старшина, який і поїхав з ним до Москви. Цілу ніч мчали вони експресом і прибули до совєтської столиці вранці, у понеділок 28-го січня. Там запроваджено Митрополита до одного з найкращих готелів — обіцяли, що кошти перебрала держава, — заявивши, що там має очікувати на прибуття високого урядника з Ватикану. Одинокий коментар: „Папа хотів би вас бачити ..."

У міжчасі, через Делеґацію Московського Патріярхату при Світовій Раді Церков в Женеві, дістав Ватикан вістку про звільнення Сліпого. Монсіньйора Яна Віллебрандса, секретаря Секретаріяту для плекання єдности християн, попрошено поїхати до совєтської столиці і привезти звільненого. Монсіньйор був вже раз в Москві, як перший подорожний з Ватикану, і рахувався „ознайомлений з тереном".

Минув деякий час, поки „високий урядник Ватикану" знайшов звільненого Архиєпископа. Монсіньйор з'явився в готелі, де на нього чекав Архиєпископ, в суботу 2-го лютого, себто точно тиждень після звільнення. Монс. Віллебрандса супроводив протоєрей Віталій Боровой, московський спостерігач на Ватиканському Соборі.

Віллебрандс вручив звільненому Митрополитові подарунок від Святішого Отця — цінну вервицю з білих перел і золотий хрест у білій шкатулі, прикрашений папськими інсиґніями. Крім того він передав також лист, в якому Іван XXIII побажав Митрополитові щасливої дороги словами Св. Письма: „Господь, що живе в небі, допоможе Вам в дорозі, а Його ангел хай Вас супроводить".

Довга подорож до Риму розпочалася у понеділок 4-го лютого. Митрополит волів їхати в спальному вагоні, ніж літаком, задля поганого здоров'я. Кошти перебування в готелю пішли, властиво, таки на рахунок звільненого — по 3 рублі за ніч. Про складені обіцянки ніхто більше не згадував. На кошт держави їде звільнений в'язень лише від табору до „родинного місця".

Архиєпископ їхав разом з монсіньйором через Варшаву, Прагу до Відня, а з Відня до Риму. Обидва подорожні — Сліпий в чорному одязі, без жадних ознак його єпископського сану, — висіли з поїзду кілька стацій перед Римом. Це було домовлено з Ватиканом, щоб на Римському двірці Терміні не побачив і не розпізнав випадково поворотців який журналіст, або взагалі хтонебудь із цікавих. Але в тому часі журналісти вже знали про звільнення Сліпого внаслідок недискреції.

На підримській стації очікував звільненого Митрополита особистий секретар Папи, монс. Лоріс Каповілля. Він вручив йому нові подарунки від Святішого Отця: дорогоцінний нагрудний хрест та єпископський перстень. Монсіньйор переказав Митрополитові бажання Івана XXIII побачити його якнайскоріше, щоб бути першим, хто обніме його. З двірця завезено Архиєпископа ватиканським автом до Ґроттаферрати, східнього монастиря св. Ніло. Вони прибули туди опівночі, в суботу 9-го лютого. Наступної неділі, коло 5-ої години після обіду, заїхало до монастиря авто з ватиканськими знаками. Ним приїхали: кардинал - секретар Чіконяні і секретар Конґреґації для Східньої Церкви кардинал Теста, щоб супроводити Архиєпископа Сліпого до Ватикану.

О 18-ій годині вступив Митрополит із своїми супровідниками до папських палат. Це була зворушлива зустріч Папи з людиною, яка заплатила за свою вірність римському Папі 18-ма роками примусової праці. Пізніше Архиєпископ Сліпий розказував про цю авдієнцію в Івана XXIII: „Він був як батько. Він обнімав мене і плакав. Папа є мій батько" — повторив ще раз Митрополит.

У міжчасі відновлено у Ватикані, в будинку біля захисту ім. св. Марти, апартамент, в якому жив кардинал Каналі. Після обіду в суботу 23-го лютого перевезли Митрополита Сліпого з Ґротта Феррати — знову кардинали Чіконяні і Теста — до його остаточного помешкання у Ватикані. Воно приміщене на першому поверсі. Над ним, на другому поверсі живе кардинал курії Теста, секретар Конґреґації Східньої Церкви, який свого часу провадив в помешканню кардинала Беа розмови з висланником московського патріярха на Собор „про справу Сліпого" і просив їх інтервеніювати за його поворотом в Москві.

До помешкання Сліпого можна дістатися лише віндою, яку можна урухомити лише з помешкання. Сальон прийнять і робоча кімната знаходяться в частині великого сальону. Її відділено скляною стіною і заслоною з тяжкого брокату. Стіни прибрані червоним дамастом, підлога з прекрасно виробленого паркету.

ПОДАРУНОК РІДНОМУ НАРОДОВІ

(Лист Олекси Грищенка на відкриття виставки Фундації його імени, 6 квітня ц. р. у Ню Йорку)

В житті кожного з нас виринають часом зненацька великі, відповідальні моменти, які примушують кріпко задуматися над усім пережитим і зазначити поворотну точку, як зазначає свою точку командант на кораблі під час бурі. Такі вирішальні моменти переживав не один з наших гетьманів, не один з наших славних відчайдушних запорожців. Пережив і я такий момент у своїй життьовій бурі, у зв'язку з важкою хворобою рік тому, пережив і зазначив поворотну точку свого життя, своєї мистецької кар'єри.

Наближаючись до кінця свого життьового шляху, кріпко подумав я над усім і зашугав по світу, шукаючи думкою якогось музею, якогось притулку, щоб там своїми творами залишити своє ім'я, свою тінь. Згадалася вся пройдена путь, вся довголітня праця, все мистецьке зусилля. Пригадались батько, дід-чумак, які не раз запитували себе, що то вийде з цього малого Олекси, „білої шельми", запитували в далекій Ічні, Кролевці. Не зважаючи на велику відстань, моя думка мимохіть і відразу полетіла за синій океан і відразу потрапила на те світове місто, де кілька років тому мене так прихильно і гаряче зустріли мої дорогі громадяни. Рік промайнув, і я тепер пишу це слово до Ню Йорку, щоб бодай словом бути присутнім поміж вами, дорогими земляками, на відкритті виставки Фундації.

Багато було причин, чому ми на цей раз не завітали з дружиною до Ню Йорку. І це на превеликий наш жаль! Фундацією зазначена нова, велика точка в житті Грищенка. Вірю, що Фундація буде теж неабиякою подією також у культурному житті українського загалу. Я подарував Рідній Землі збірку своїх творів. Добру спадщину, признаюся. Не так легко було зберегти ці речі і перепровадити їх на край світу. Подарувати все це майно — одна справа, а друга — перевести її в життя, оформити Фундацію і закріпити її статутом і законами чужої землі і рідної також. Всю цю велику роботу пробили і здійснили мої друзі, ентузіясти мого мистецтва, в руках яких лежить провід Фундації. Я хотів би подякувати тут панові президентові Українського Інституту Америки і його вельмишановній дружині, які дали перше приміщення моїй збірці, директорові Інституту Юліянові Ревасві і окремо редакції „Свободи", яка завжди прихильно відгукалася на моє мистецтво.

Моїм коротким словом приношу всім тим, хто так чи інакше причасний до здійснення Фундації, моє глибоке, щиросердечне спасибі. Сподіюся, що моя спадщина збережеться недоторканою, в цьому на вас покладаюся, мої опікуни, і що її спом'януть не раз не злим словом на чужій землі і на нашій, — кріпко вірю — на своїй Землі. Сподіваюся також, що з неї користатиме молоде покоління мистців. Кар'єра мистця спокуслива, вона дає багато творчої радости, надхнення, але потребує багато особистої абнеґації і часто страшного зусилля.

Олекса Грищенко
Париж, у квітні 1963.

о. М. Федорович

ХРИСТОС — НЕ СОКРАТ І НЕ САВОНАРОЛЯ

ІСТОРИЧНА И БОГОСЛОВСЬКА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ГОЛГОТСЬКОЇ ДРАМИ

(1)

Згідно з відначальним навчанням Христової Вселенської Церкви — Хресна Жертва на Голготській Горі була довершена для спасіння світу Другою Божою Особою, звідсіль найбільш істотна й догматична назва для Божого Сина — Спаситель світу, Христос. Протестантська інтерпретація Голготської Драми, зокрема найбільш під богословським оглядом упорядкованих протестантських деномінацій, приблизно така сама, що й Вселенської Церкви. Те саме годі сказати про деякі дрібні протестантські секти, які так „розводнили" Євангельську Істину, що й саму хресну Жертву Божого Сина на Голготі поставили в ряд „історичних" подій, без найменших залишків її надприроднього і божественного елементу. Найбільш аґресивними ліберамами щодо цього фундаментального догмату християнської релігії є секта Унітаріян. Своєю духовою й конфесійною структурою члени цієї групи більше зближені до ортодоксального юдаїзму, як до правовірного християнства, дармащо вперто називають себе „християнами". Унітаріяни — це здебільша на американському континенті поширена релігійна група і з-поміж рядів її визнавців ішли недавно наполегливі — на жаль, частинно успішні — намагання усунути з публічних шкіл молитву.

Унітаріянська секта (від латинського слова „унум" — один) відкидає догму Пресвятої Тройці, визнаючи — за юдаїстичним релігійним навчанням — лише одноособового Бога. До речі, всі інші протестантські конфесії, а також ряд дрібних сект, зокрема на цьому континенті, з причини такого гострого розходження щодо віри в Пресвяту Тройцю, відхрещуються від тієї доволі „модної" серед старої американської верхівки псевдо - християнської секти. Один з чільних унітаріянських духовників, автор ряду ідеологічно - програмових публікацій тієї секти, пастор Джан Голмс з Ню Йорку, в своїй недавній „богословській" книзі „Очима поган" пише: „На мою думку, Христова смерть — це зовсім людська й природня подія, її можна вияснити, як результат психологічних, політичних і соціяльних явищ колишнього й теперішнього світу ... У цій події на Голготі не бачу нічого надзвичайного й трагічного в історії, бо вона знає подібні й також драматичні своїм патосом події, як, наприклад, — смерть Сократа, Савонаролі, Жанни Д'Арк, Джана Бравна й сотки інших геройських актів мучеництва за вселюдські або релігійні ідеали" ...

Цей унітаріянський автор вважає, що свята й божественна подія на Голготі належить до категорії „нормальних" історичних подій, записаних в аналах історії. Консеквентно, на його думку, аналіза й практичні висновки Голготської Драми належать до сфери історичних дослідів, але ніяк не до категорії богословсько - релігійних контемпляцій. Посунувши таку матеріялістичну софістерію на кілька цалів далі, дістанемо те, що в лексиконі релігійних вільнодумців носить назву мітології, історичного фабрикату або комуно - совєтського „мракобісся" ...

Даючи відповідь такого типу новітнім „християнам", також атеїстам різних напрямків — треба передусім усвідомити, що таке історія, а що богословіє? Чітка дефініція обидвох наукових дисциплін допоможе зрозуміти порушену проблему: що каже справжня історія і чого навчає традиційне християнське богословіє про Голготську Драму. І далі, чи існують щодо цього поміж цими двома науковими дисциплінами будь-які основні конфлікти.

Історія — це автентична хроніка світових подій. Що таке богословіє? Як каже сама назва, це навчання про Бога. Як окрема ділянка контемплятивного знання, богословіє займається науковим спрацьовуванням усього того, що має відношення до Бога: Божої істоти, Божого об'явлення у світі, Відкуплення людського роду Спасителем Христом і десятками-сотками питань і фактів релігійного й надприроднього порядку. Священні Книги Старого й Нового Заповітів, в першу чергу Старий Заповіт (Біблія) — це праджерело й догматичні рамці християнського богословія, тобто Богопізнання. У цих Священних Книгах знаходимо матеріяли: 1) стисло богословського, 2) чисто історичного й 3) мішаного характеру (історично - богословського значення). Наприклад, догматичні і біблійні події на дворі єгипетського монарха - фараона, провідна роля Мойсея щодо визволення жидівського народу з неволі і багато подібних місць у Старому Заповіті, — все це події історичного характеру. Це широке поле для студій істориків давнього Сходу, для археологів тощо. Знову ж події на Синайській горі, зокрема маєстатична хвилина вручення Мойсеєві самим Господом двох таблиць Декалогу, це вже не сама лише „історія", ця подія належить також до сфери богословської контемпляції. Синайська подія, як безпосередня інтервенція небес у сторону „вибраного" Богом народу — це одвічні й всіх християн і по сьогодні обов'язуючі форми й норми етично - моральних відносин. Цей найстарший кодекс моралі й загальнолюдського правопорядку, також основні форми відношення людини до Бога (культ) — це не ділянка історичної біблійної науки, але домена святого богословія.

М. Р.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Умер Христос, розп'ятий і побитий,
І в гріб Його поклали на скалі . . .
Затьмився день і жах несамовитий
Струснув старі підвалини землі.

Здавалося, що правда вже не встане
І не осяє темряви світів,
Що не Петро, а Юда загетьманить
З ватагою обманців і катів.

Та в третій день, в бліду годину ранню
Хитнулася від гроходу гора,
Воскрес Христос із гробу по писанню
І шлях проклав до правди і добра.

І відтоді ніякий камінь долі
Вже не страшний для націй і людей.
В твердій борні чекають босі й голі
На сповнення леліяних ідей.

І кожному стоїть перед очима
Воскресний день розп'ятого Христа,
Коли скала двигнулась недвижима
І з гробу встала Істина свята.

НАДІЯ НАБИРАЄ СВІТЛІШИХ ОКРЕСЛЕНЬ

ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННОГО КИР ЙОСИФА, ЄПИСКОПА СТЕМФОРДУ

Возлюблені в Христі!
Христос Воскрес!

В цьому році живемо, працюємо і молимося в тіні незмірних благословенств Вселенського Ватиканського Собору. Великдень набирає надзвичайного значення. Тому, вітаючи вас християнсько-українським „Христос Воскрес", бажаю звернути вашу увагу на особливіше значення восьмої пісні Воскресного Канону, що його вся наша церква співатиме в цих днях і що так влучно підходить нам для великоднього розважання.

Цей стих (третій восьмої пісні) закликає всіх членів Христової Церкви, Нового Сіону, поглянути на пишний збір Богом осяяних світел, Соборових Отців, які зійшлися із сходу і заходу, із півночі і півдня, щоб оповістити і прославити Воскресшого Господа. Ось як звучить текст нашої літургічної пісні: „Возведи окрест очі твої, Сіоне, і виждь: се бо прийдоша ко тебі яко Богосвітлая світила, от запада, і сівера, і моря, і востока, чада твоя, во тебі благословящая Христа вовіки".

Коли Христове Воскресення кожного року подає світові надію на природне і надприродне відродження, то цього, 1963 року та надія набирає ширших та світліших окреслень і віщує ще кращу будучність Христовій Церкві, а через неї всьому людству. Направду ще ніколи в історії Церкви не здійснилися ті пророчі слова воскресної пісні так, як сьогодні, коли з найдальших закутин землі зібрались стільки Богом осяяних Єрархічних світел для прославлення Христа Ісуса і для просвічення, піднесення і скріплення Містичного Його Тіла, Нового Сіону, тобто Єдиної, Святої, Соборної й Апостольської Церкви.

До того Нового Сіону ми маємо ласку належати. Молитвами ми лучимося зі Соборовими Отцями у великій праці над відновленням людства. Заслуга в Бозі буде наша і всіх правдиво віруючих Христових визнавців. Тому з більшою душевною радістю можемо зі всією Церквою сьогодні співати: „Світися, світися, Новий Єрусалиме, слава бо Господня на тебі возсія. Ликуй нині і веселися, Сіоне!"

Хай це рідке торжество — Великдень Вселенського Собору, — принесе справжнє відродження, воскресення одиниць, родин Українського Народу і всього людства.

Христос Воскрес!
† ЙОСИФ,
Єпископ Стемфордський

АПОКРИФІЧНИЙ ЛИСТ ПИЛАТА

Як повідомляє агенція Ройтера, в історичній секції Ліверпульського університету переводять інтенсивні студії над 1500-річної давности документом про римського намісника Юдеї, Пилата Понтійського. В цьому стародавньому документі говориться про те, як цей римський високий достойник в подіях Страсного Тижня намагався врятувати життя Спасителеві, буцімто домагаючись з далекого Риму військової підмоги, щоб скріпити єрусалимську залогу в передбаченні бунту жидівських патріотів. Як свідчить цей документ, небезпека заворушень була така поважна, що Пилат просив головну римську військову кватиру вислати дві тисячі легіонерів . . .

Католицькі наукові кола — подає агенція Ройтера з Ліверпулю, — однозгідно стверджують, що цей документ належить до апокрифічних, тобто неісторичних, документів, але не виключають можливости, що таке домагання Понтійського Пилата могло мати місце. Історик Ліверпульського університету, проф. Д. Б. Квін, вважає, що знайдений апокриф є переробкою або й копією урядового листа Пилата, висланого в Рим на руки цісаря Тиберія.

Згаданий старохристиянський апокриф знайдено при дуже дивних обставинах. Як подає агенція Ройтера, знайшла його одна жінка в Ліверпулі серед купи старих паперів і віддала професорові християнської старовини при університеті, відомому католицькому духовнику. Учений вислав документ до Ватикану для дальших дослідів. Зробивши з нього копію, ватиканські наукові кола прислали цей докуметн назад до Ліверпулю для місцевих студій.

У знайденому документі розповідається, що розпучливі намагання Пилата врятувати життя Христові не увінчалися успіхом із-за гострої й нагальної постави єрусалимського жидівського проводу. Як подає цей апокриф, військова допомога прибула в Єрусалим на день пізніше, тобто після Розп'яття Божого Сина на Голготській горі. В документі подано, що після божественного акту Воскресення Пилат, буцімто, провів слідство над старшиною, під командою якого римські жовніри стерегли Божий Гріб. Цей старшина нібито сказав своєму найвищому зверхникові, Пилатові, що це „неправда", що військова сторожа біля Гробу заснула того критичного Воскресного ранку, і що жидівські поголоски про викрадення Господнього Тіла із Гробу не згідні з фактичним станом.

Професор Квін вважає, що знайдений документ 1500-літньої давности є автентичним апокрифом з того часу, що це жадна підробка, подібна до модерних фальсифікатів, роблених спеціялістами від таких справ. Він каже, що це справді документ тієї давноминулої доби, коли люди намагалися саме в такий спосіб поставити справу Пилата, віряччи, що справді так воно й було — в противенстві до канонічних книг Святих Євангелистів.

А. Ч.

„ВЕЛИКДЕНЬ НА УКРАЇНІ"
картина артиста-маляра Миколи Пимоненка (1862 — 1912)

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА В БРАЗИЛІЇ

Українські села довкола Євпаторії.

Живу в Бразилії, а оце пишу про Крим! Тема ця прийшла до мене цілком випадково. Минулої неділі довелося мені побувати в індустріяльному місті провінції Парана, Понта Ґроссі. По дорозі трапився базар. Звертаю свою увагу на доволі численний натовп, що оточив воза з персиками.

Тут треба сказати, що в Бразилії персикові насадження поспіль їсть з середини шкідлива черва. Тому ці фрукти зривають передчасно і продають маленькими та зеленими. Такі персики надаються лише на мармаляду, засолоджені соки, компоти тощо, тобто їх обов'язково треба варити в цукрі. Доброякісні ж персики привозять з Арґентини та трохи їх, у винятково складних умовах, вирощують бразилійські японці.

На базарі ж у Понта Ґроссі, на селянському парокінному возі, я побачив безліч величезних, завбільшки за добре яблуко, червонавих персиків.

— Найкращі в цілій Бразилії, їх купують навіть для урочистих прийнять у губернатора Парани, — пояснюють мені люди довкола. Хочу ближче приглянутися такому чудодійному японцеві, аж бачу обличчя цілком „наше": кругле, огрядне, з насупленими бровами, але з весело усміхненими очима. Запитую власника персиків португальською мовою:

— Ви, бува, не українець?

— Він самий, найсправжнісінький, — дістаю відповідь уже мовою українською.

— Де ж ви навчилися такі розкішні персики плекати?

— У себе вдома, в Криму...

Мені ніколи не доводилося бувати в кримських селах та взагалі мало знаю про кримських українців, тому залишаю персики на боці та давай докладніше розпитувати про наших людей на тому казковому острові. Ось, що я почув:

— Після Кримської війни, — почав мій співрозмовець — російський царський уряд взявся прискорено заселювати Крим українцями та росіянами, Українцям дозволяли закладати тільки села, щоб вирощувати тут пшеницю, а росіян спроваджували до міст, бо вони до хліборобства майже зовсім не надаються.

Українців до Криму переважно брали з полтавських сіл. В багатьох селах поліція визначала там кожну десяту хату, мешканці якої примусово мали виїхати на поселення до Криму, забравши з собою все своє добро. Їхали власними кіньми й возами, дорогу переселеним вказували давні чумаки. Царські урядовці гуртували „відряджених" у більші валки, на чолі якої ставили когось з грамотніших селян, записавши тільки їх імена: Гриць, Іван, Михайло, Дмитро, Олександер Ісак... Від імен своїх провідників діставали назви валки, а потім, як приїхали на місце, то й села.

Мій дід, батько і я народилися вже в Криму, біля міста Євпаторія, в рівній, ніби стіл, степовій смузі півострова. Довкола Євпаторії ніколи не було жадного російського села, тільки українські й татарські, при чому останніх менше, бо татари давали перевагу гірським місцевостям, де добре ріс виноград, а пшеницею вони майже не цікавилися.

Пам'ятаю такі села: Іванівка, Михайлівка, Дмитрівка, Саки (від Ісака), Олександрівка. Разом всі вони становили собою суцільну українську Сацьку волость. Інші волості довкола Євпаторії мішані, але з українською перевагою.

Казали, що українських селян у районі, прилеглому до Євпаторії, нараховувалось тисяч тридцять. Жили ми заможно, все мали, аж поки московські большевики не розкуркулили, а тоді й на нас впала загальна біда...

Якже ж збереглися українці в Криму? Я уважно прислухаюся до мови свого співбесідника. Говорить чисто по-українському, зовсім без московських домішок. Правда, говір у нього вже не полтавський, нема того неповторного „льо" з-над Псла, тому нагадує більше київський. Спеціяльно ще цікавлюся, чи наш земляк з Криму володіє мовою російською. У відповідь чую зневажливу відповідь:

— Говорити нею, то не говорю, а коли чую від когось іншого, то розумію, що той хоче . . .

Справді соборно.

6-го січня в Бразилії мав місце плебісцит, тобто поспільний опит населення, чого воно хоче: парляментаризму чи президенціялізму. Через те всі громадські урочистості, пов'язані з Різдвом Христовим за старим стилем, треба було перенести на тиждень пізніше.

Так, зокрема, зробило українське Товариство „Соборність" у місті Сан Павлі. 13-го січня управа Товариства влаштувала Різдвяну Ялинку і щось на зразок Святої Вечері за спільним столом.

Хоч Українська Католицька Церква в Бразилії вже віддавна всі свята відзначає за новим стилем, але цього разу в Сан Павлі і всч. о. парох Іринарх Маланяк ЧСВВ і багато вірних узяли участь в організації та проведенні різдвяних урочистостей у рямцях Товариства „Соборність".

Українська Православна Церква в Сан Павлі є поділена між юрисдикціями Високопреосвященного Митрополита Іоана Теодоровича і Високопреосвященного Архиєпископа Григорія Огійчука. Однак цього дня тут також поділу ніхто не помітив, усі зійшлися разом як одна родина. При Ялинці та Вечері не відчувалося також політичної зрізничкованости серед нашого громадянства.

До великого приміщення зібралося стільки наших людей, як ніколи досі. Всіх присутніх ласкаво привітала голова місцевої філії Союзу Українок пані М. Коза, одночасно з'ясувавши традиційне українське значення Різдвяної Ялинки та Святої Вечері. Почав колядувати доволі дружньо зіспіваний хор. Мали місце й добре опрацьовані деклямації у виконанні пп.: О. Дзеги, А. Кузя, Б. Яновського, А. Кухаря, Тоді змістовні промови виголосили всч. оо. Іринарх Маланяк від католиків і Тирс Коряківський від православних. Промовляли також ще пп.: І. Яновський, М. Грелюк, Г. Павлучкович. Вечеря закінчилася деклямаціями пп.: А. Кузя, А. Чуйка, Л. Кози, І. Шекмана, А. Федоришина, Л. Галущука.

Вже по вечері, найменші діти засіяли залю „житом-пшеницею", проспівавши всім „Многая Літа". Ялинку закінчив подарунками „Святий Миколай", якого діти так нетерпляче чекали.

Справді, все вийшло цілком по-соборному, як годиться, як належить.

М. Килимний

Олег Лисяк

ОБ'ЄДНАНІ СВЯТА

Так якось, слава Богу, цього року склалося, що наші Великодні Свята випадають одночасно за старим і за новим стилями..

Одним словом, не будемо цього року святкувати в „блискучому відокремленні". Будемо св'яткувати разом із цілою Америкою і Канадою і цілим світом. Та якби ми святкували окремо, то і так цього не дуже було б видно, бо Америка не св'яткує „Істер" - Великодня так урочисто, як Різдвяні Свята чи День Подяки.

Нема таких великих випродажів як на Різдво, висилається менше карток, є трохи оголошень про піст, деякі автобусні лінії пропонують своїм пасажирам безплатний переїзд на Службу Божу на Великдень, і на цьому кінець, коли йде про зовнішні познаки святкового періоду.

В деяких містах, як наприклад, в Атлантик Сіті, відбувається лише велика парада жіночих капелюхів і жіночої моди, і це було б, хіба, все.

А ми собі святкуємо посвоєму, чи разом випадають наші свята, чи окремо. Там собі парадують дами в капелюхах в Атлантик Сіті чи в Ню Йорку, а ми собі святимо паски під церквою, ідемо на Воскресну Утреню, обмінюємося крашанками, обливаємося в Обливаний понеділок, одним словом, святкуємо посвоєму, достеменно так, як в рідному краю, хоч, деякі зміни є, нема де правди діти.

На Утреню їдемо автами, не фірами, наші крашанки тепер ще може й гарніші, ніж були вдома, і лише, може, Божі Гроби у Великий Тиждень не такі вже то, як були у Львові, коли починалося мандрівку по церквах від Преображенської, почерез Волоську, Святої Софії, Василиянки, катедру Святого Юра, аж до Семінарицької церкви при Коперника вулиці.

А в Обливаний понеділок, на жаль, не бавимось вже так, як це колись бувало. Вже не кажу про такий чесний, стовідсотковий Обливаний понеділок, як бував на селі, де в рух йшли коновки і відра, але навіть цей обливаний понеділок у місті здеґенерувався на наших давятавнах.

Ну, уявіть собі, що в понеділок, раннім ранком на зорі, коли збираєтеся йти до праці, хтось вас почастує шклянкою води на добридень. Ось так, як мене стрінуло минулого року, коли моя власна кров і кість вилила на мене півшклянки чистої хльорованої води. Зараз потім почувся голос: Не кричи, тату! То рідна традиція тебе обливає!..

Треба було опанувати нерви, бо ж кільканадцять років торочите хлопцеві про традицію, то як потім протестувати проти неї?

Або йдім далі: приходите вже до праці і ні з того ні з сього, починаєте обливати товаришів праці. Думаєте, що почуєте у відповідь великоднє привітання „Христос Воскрес!"? Ага! В найкращому випадку гукнуть: Ти здурів, Джов, чи як тобі там? Крейзі Юкі!

Традицію зберігати важко. Але пробувати треба. Маю в б'юрі одного грека, все таки своя душа, візантійський обряд, православна людина. Хай хоч пару краплинок, але все таки попробую: облию грецьку душу. Побачимо, як мені закінчаться об'єднані Свята...

ХАЙ ГОСПОДЬ УКРІПИТЬ НАС У ТВЕРДІЙ І НЕПОХИТНІЙ ВІРІ СВОЇМ СВІТЛИМ ВОСКРЕСЕННЯМ

З ВЕЛИКОДНЬОГО ПОСЛАННЯ ВПРЕОСВЯЩЕННОГО ПАЛЛАДІЯ, АРХИЄПИСКОПА УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ЕКЗИЛІ

Радісна вістка про Воскресення Христове, що її звістив Янгол Господній, блискавкою розійшлася поміж учнів Господніх. Вона піднесла їх на дусі, скріпила їхню віру, бо вказала їм Божественну силу Господа Ісуса Христа. Ця радість, яка випливає з Воскресення Христового, підсилювала і зміцнювала віру всіх християн усіх віків. Ця радість і сьогодні підносить наші зболілі серця, коли ми згадаємо, як велично і святочно зістрічали ми колись на Рідних Землях празник Воскресення Христового. Ще й нині немов причувається нам голос Великодніх дзвонів, що через широкі поля та степи, від села до села, від міста до міста — несли чарівну пісню „Христос воскрес!"

Ми радіємо, бо Воскресення Христове є для нас запорукою, що Його наука правдива, що Його Тайни святі, що Він є тим Месією, якого віками дожидало людство, що Він є Христос Син Бога Живого. Можемо сьогодні з радістю повторити слова свят. Апостола Петра: „Бог воскресив Його з мертвих і дав Йому славу, щоб була ваша віра й надія на Бога" (І Петр І : 21).

Є ще й інша причина, чому ми безмежно радіємо з приводу Воскресення Христового: Це наша надія на вічне життя. Через свою гріховність людина втратила небо, втратила вічну щасливість і мусить тяжко працювати, щоб „у поті чола" заробити собі на прожиток, на кусок хліба щоденного. Часом Господь посилає на нас тяжкі терпіння, слабості і тим випробовує нашу стійкість у вірі. Воскресення Христове дає нам запоруку в нашій надії на вічне життя. Бо, як „через людину прийшла смерть, так і через людину й воскресення з мертвих. Бо як в Адамі всі вмирають, так у Христі всі оживають" (І Кор. 15:21 - 22).

Ми віримо й надіємося, що й для нашого многострадального й поневоленого українського народу прийде радісний і спасаючий день його визволення, бо після Голготи приходить Воскресення. Богоборний ворог старається вирвати і знівечити душу нашого народу, вбити в ньому віру й надію на Воскреслого Христа. Але це йому не вдається, бо „несситий не виоре на дні моря поля, не скує душі живої ні слова живого" — як каже Тарас Г. Шевченко.

Нинішній світ переживає тяжку духовну і матеріяльну кризу; він живе в тривозі та очікуванні страшних потрясень. А ця світова криза та замішання поширюють зневіру в правду Божу, викликають безнадію, та сіють сумнів щодо потреби праведного і чесного життя.

Нехай же Воскреслий Господь не допустить нас до зневіри, та упадку морального. Нехай він укріпить нас у твердій і непохитній вірі, Своїм Світлим Воскресенням. „Я Світло для світу. Хто йде в слід за Мною, не ходитиме в темряві, а матиме світло життя" (Ів 8 : 12). Так навчає нас Господь і ми йдемо за Його закликом. А зокрема наша молодь повинна іти за світлом Христової науки, бо вона прийде нам на зміну і має бути стійкою і витривалою в Святім Православію, у вірі своїх батьків.

Відкриймо нині наші серця, щоб вони наповнилися великодньою любов'ю, бо Воскресення Христове — свято любови. „Обнімімо ж, браття, один одного і тим, що ненавидять нас, простімо все, задля Воскресения Господнього" (Пасхальна Стихира).

Молімось щиро за добрий стан святих Божих Церков, а найперше за добрий стан Святої Церкви Української. Помолімось за хорого Владику Архиєпископа Ігоря, за пастирів наших, та ввесь віруючий народ наш український. Нехай ніхто не сумує в цей день Великого празника Господнього, бо „Христос воскрес — і впали демони. Христос Воскрес — і радіють ангели. Христос Воскрес — і життя вільно пливе . . ."

Бог милосердя і щедрот, Отець світла і правди нехай прихилиться до наших спільних молитв і прискорить день, коли всі православні українці, єдиними устами і єдиним серцем хвалитимуть Отця і Сина і Святого Духа.

† Архиєпископ Палладій

У Москві відбудуться окремі наради задля спутання духової творчости

Москва. — Центральний Комітет компартії СССР збереться 28-го травня ц. р. на спеціяльні наради, присвячені новим заходам, які протиділи б „ухилам" в письменстві, музиці, малярстві, вихованні та масовому зв'язку, під яким треба розуміти пресу, радіо і телевізію. Головним доповідачем буде Леонід Ільїчов, один із партійних секретарів, що дбає за „чистоту партійної ідеології" в духовій творчості під Совстами. Від 1-го грудня минулого року, коли-то Хрущов, відвідавши мистецьку виставку в Москві, гостро накинувся на деякі експонати, що ніби були „заражені" західніми течіями, відбулося вже кілька „зустрічей" Хрущова з мистцями і літераторами, на яких розглядали ці „ухили".

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, Pa.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО Т-ВА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Хвальним Управам Відділів і Дорогому Членству УЛТПА, Достойним Українським Установам, Організаціям і ВШ. Громадянству

— бажає —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО.

До милого побачення на **З'ЇЗДІ ДЕЛЕГАТІВ УЛТПА** дня 22 і 23 червня 1963 р. на СОЮЗІВЦІ, KERHONKSON, N.Y.

За Головну Управу УЛТПА:

д-р Р. СОЧИНСЬКИЙ, голова — **д-р М. ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ**, секретар

З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

вітаємо сердечно

Основоположника Пласту д-ра О. Тисовського, голову й членів Головної Пластової Ради, голову й членів Головної Пластової Булави, Проводи Крайових Пластових Старшин у світі, всіх пластунів і пластунок на терені ЗДА, їхніх батьків і всіх приятелів Пласту.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

За Крайову Пластову Старшину в ЗДА

пл сен. Юрій Ференцевич, голова — ст. пл. Любов Абрамюк, секретар

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТИ СИМОНА ПЕТЛЮРИ в АМЕРИЦІ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З нагоди Великодніх Свят Світлого ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ, Головна Управа Центрального К-ту пересилає найкращі побажання Панові Президентові УНР в екзилі Докторові С. ВИТВИЦЬКОМУ, Президії УНРади та Виконавчому Органові, Ієрархам Українських Церков і Духівництву, Українському Народові в поневоленій Батьківщині, Українським Організаціям, Установам і Українцям в розсіянні сущим, Дружині Президента УНР бл. п. Андрія Лівицького — Високодостойній Пані Марії Лівицькій, Управам Відділів, Уповноваженим і Членам Центрального К-ту Симона Петлюри в США та всім Жертводавцям на Фонди при Комітеті.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ГОЛОВНА УПРАВА

Союз Українських Хорів в Америці

— бажає —

ДОРОГИМ ЧЛЕНАМ З НАГОДИ ВЕЛИКОГО ПРАЗНИКА

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ

та якнайкращих успіхів у тяжкій і відповідальній праці для добра і росту нашої невмирущої пісні. Заразом вітає усю співочу братію розкинену по світі та Українське Громадянство нашим радісним привітом

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Ню Йорк, квітень 1963.

РАДІСНИХ СВЯТ

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Уділовцям і Всьому Українському Громадянству Ню Йорку й Околиці

— бажає —

Дирекція Українського Народного Дому в НЮ ЙОРКУ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З нагоди

ВОСКРЕСЕННЯ ГОСПОДНЬОГО

РАДІСНИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Рідні, Приятелям і Знайомим

— бажають —

д-р Олександер, Ярослава, Борис і Марко Ґудзяки

Сиракюз, Н. Й.

Рідним, Друзям і Знайомим щире

ХРИСТОС ВОСКРЕС

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

— бажають —

д-р Юрій і Віра Кушнірі

з ДІТЬМИ

Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗДА

— шле —

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

СЕРДЕЧНІ ПРИВІТАННЯ

усім Членам, своїм Добродіям-Жертводавцям та Прихильникам української вільної науки!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З нагоди Свят

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

Рідню, Приятелів, Знайомих і Колег-лікарів та їх Родини щиро здоров'ять

Д-р Роман, Лідія і Юліяна Осінчуки

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РІДНІ, ЗНАЙОМИМ і ВШ. ПАЦІЄНТАМ

— бажає —

д-р Олекса Лятишевський

з РІДНЕЮ

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — УКРАЇНА ВОСКРЕСНЕ!

Митрополитові Кир БОГДАНОВІ, Правлячому Архиєпископові єдиної у світі Канонічної Української Православної Церкви, в юрисдикції Вселенського Патріярхату в Царгороді, Єпископській Консисторії, Священикам-Собратам, Парохіянам і Парохіяльному Урядові, Церковним Брацтвам і Сестрицтвам і Національним Організаціям, Шкільним Дітям, Їхнім Учителям і Батькам, Родині, Друзям, Приятелям і Всім Знайомим

— по цей і той бік Океану —

ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

— бажають —

о. мґр. Дмитро і д-р Марія Савка

з РОДИНОЮ

Катедра Покрови Пресв. Богородиці
1046 Fullerton Avenue
ALLENTOWN, Pa.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Приятелям та Знайомим

— бажають —

д-р Богдан і Орися Панчуки

НЮАРК, Н. Дж.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Рідним, Приятелям та Знайомим ВЕСЕЛИХ СВЯТ

— бажають —

д-р дентист М. Крижановський

з Рідньою

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Рідні, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим

— ЩИРІ ПОБАЖАННЯ —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

пересилають

д-р Роман і Ольга Граб

зі синами: **РОМАНОМ** і **ЮРІЄМ**

НАЙЩИРШІ ПОБАЖАННЯ

з нагоди

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Рідним, Приятелям та Друзям

— пересилає —

д-р Василь Кіналь

з Родиною

Управа Української Американської Асоціяції Університетських Професорів

— вітає —

своїх Членів з Родинами, Гієрархів і Духовенство Українських Церков, як також Проводи й Членство всіх українських конструктивно-творчих організацій, а зокрема НТШ, УВАН і українське студентство традиційним

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Проф. Д-р М. МЕЛЬНИК, Голова — Проф. Д-р П. СТЕРЧО, Секретар

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

РІДНЮ, ПРИЯТЕЛІВ та ЗНАЙОМИХ

— сердечно вітаємо —

ЗІ СВІТЛИМ ДНЕМ

ВОСКРЕСЕННЯ ГОСПОДНЬОГО

та бажаємо найбільшого скарбу на світі — ЗДОРОВЛЯ.

д-р Віталій Богданів — з родиною

Рідним, Приятелям та пластовим Друзям щирий привіт

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

— засилають —

Ольга та д-р Микола Кузьмовичі

з ДІТЬМИ

Родині, Приятелям та Пацієнтам

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ

— бажає —

д-р Мирон Кравчук

з Родиною

НЮ ЙОРК, Н. Й.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Дорогим Приятелям, Знайомим і Товаришам праці

ВЕСЕЛИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ

— бажають —

д-р Ростислав і Нана Сочинські

В День ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Знайомим та Пацієнтам

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

— бажають —

д-р Остап і Зеня Баран

з Родиною

НЮ ЙОРК, Н. Й.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РІДНІ і ЗНАЙОМИМ

бажає

д-р Богдана Свистун

З РІДНЕЮ

Кліфтон, Н. Дж.

Рідні, Приятелям та Знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— бажають —

Д-р Софія і д-р Богдан Шебунчаки

з ДІТЬМИ

Рідні, Друзям і Знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

— бажає —

д-р Борис Филипчак

з Родиною

Пассейк, Н. Дж. (57 Passaic Ave.)

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

НАЙЩИРШІ ПОБАЖАННЯ

з нагоди

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Рідним, Приятелям і Знайомим

— пересилають —

д-р Володимир і д-р Стефанія ГУК

з Рідньою

НЮАРК, Н. Дж.

Рідних, Приятелів, Знайомих та Пацієнтів

— вітає —

ІЗ ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

д-р Зіновій Штокалко

Бруклин, Н. Й.

ЛІКАР - ДЕНТИСТ

д-р Надія Теребус-Кмета

НЮ ЙОРК — 243 Іст 14-та вул.
Тел. AL 4-0010

— всім своїм Приятелям і Знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Рідним, Приятелям та Знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— бажає —

д-р Богдан Олесницький

з Родиною

Нюарк, Н. Дж.

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Рідним, Приятелям і Знайомим

— бажають —

д-р Мирон і Ярослава Зарицькі

з Родиною

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Рідні та Знайомим

— бажає —

д-р Григорій Явний

з Родиною

Рідні, Друзям і Знайомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

— бажає —

Д-р Степан Ворох

з РОДИНОЮ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Рідні, Приятелям та Знайомим щирі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

— пересилають —

д-р Богдан, Марія, Христя, Ігор і Оксана Макарушки

Бруклин, Н. Й.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Рідних, Приятелів і Знайомих

З ДНЕМ

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— вітає —

Д-р Марія Ярославська

ДЕНТИСТ

782 West End Avenue — New York 25, N.Y.
Tel.: MO 2-5181

ЗА ВЕЛИКОДНІМ ЗВИЧАЄМ

Молода українка пише писанки перед Великодніми Святами.

В Брукліні відкрито виставку совєтської -технічної літератури

В бруклинськім Музею при Істер Парквей відкрито 30-го березня виставку технічної совєтської літератури, що буде тривати до 25-го квітня з участю амбасадора СССР у Вашингтоні Добриніна, та голови совєтської місії до Об'єднаних Націй. Виставка відбувається з рамени культурної виміни ЗДА та СССР й буде пересуватися по всіх більших містах ЗДА, як Ню Йорк, Шикаго, Дітройт і інш. Виставлено коло 3,000 книжок, брошур і періодичних видань, очевидно, все московською мовою. Розглядаючись за виданнями іншими мовами народів СССР, відвідувач може побачити лиш одну українською мовою — це Українська Радянська Енциклопедія. Московською мовою є книга про легку промисловість України. У розділі про народнє мистецтво чи друки — нічого про Україну не показано. Виставлена література обіймає ділянки інженерських наук, від копалень почавши аж по астронавтику, медицину, будівництво й архітектуру, транспорт, сільське господарство, словники, тощо. Не бракує і пропаганди. Всі наукові видання є російською мовою, і цим завдається удар технічно - науковій термінології всім поневоленим націям СССР. Тому важною справою є українська технічна література й термінологія тут в ЗДА, про що дбають наші наукові унституції й НТШ. со.

Короткі вістки

● Кол. французький прем'єр, тепер лідер революційного підпілля проти режиму де Голя у Франції, Жорж Бідо, виїхав з Португалії до Бразилії. Разом з ним виїхав туди його секретар Гю Рібо. Західня Німеччина видалила його з своїх кордонів і він прилетів був до Португалії. Португальські власті дозволили йому на перебування тільки до часу, поки він дістане собі від якоїсь країни право азилю. Бразилія дала йому таке право. Прибувши до Бразилії він заявив, що не буде займатись політикою.

● У Кенії в Африці згинуло 47 осіб, коли автобус, який віз чорних членів одної релігійної секти на їхню церемонію, впав ніччю з мосту в ріку. Між загинулими було 31 жінок, 9 чоловіків і 7 дітей. Якраз у тому місці ріка була глибока на 8 стіп, бо зрештою вона є плитка й замулена.

● Польський „злотий" перейшов офіційну девальвацію у відношенні до інших комуністичних валют. За 100 східньонімецьких марок платиться тепер 480 зл., за 100 сов. рублів 1,533 зл., за 10 чеських корон — 159 зл. Хоч офіційно один доляр рівний 4 злотим, проте туристи до Польщі з ЗДА дістають 23.94 за одного доляра.

Ярослав Вижницький

НАШИМИ ДОРОГАМИ

(Спроба репортажу)

Курилися верхи смерік на горі „Білого Лиця", десь сполоханий звір гнався у безвісті, а в підніжжі гори відбувалися лещетарські змагання за першенство УСЦА — Українська Спортова Централя Америки.

Мандрівнику, якщо колись, літньою порою, понесе тебе лиха година тими верхами, ти зупинишся, мов зачарований! Зупинишся і будеш подивляти гарно виполіровані каменюки, стовбури і пні дерев. Тоді знай, що львину частину заслуги в тому поліруванні мають учасники вище згаданих змагань і „публіка", з автором цих рядків включно.

Напочатку надніс „Сірий Харт" КЛК — Ню Йорк. Торонто їхало в незорганізованому правопорядку. Ізьо Білинський притаскав „Левів" з Шикаґо. Котилися 24 години, щоб взяти участь в першенстві. Світлий приклад для тих, що збираються вмирати за ідею.

КЛК — Боффало доставив вічно молодий д-р Стецьків. Неорганізованих мистців лещат на білих схилах провадив незорганізовано інж. Мирон Лепкалюк. Серед організованих змагунів у їзді за дівчатами важко когось вирізнити, всі заслуговують на перше місце.

„Ну, ходи, спробуємо „вокі-токі", — каже провідник змагань, інж. Рубель, прикладаючи вухо до „ходячого радія".

„Чуєш мене"?

„Нічого".

„А ти притиснув"?

„Що притиснув?"

„Поцілуйся в ніс!"

„Чуєш"?

„Що чую"?

„Старт злапав мету, овер!"

„Що злапав, овер!!"

„Як не чуєш, то я буду махати".

„Махати чим?..!"

„Та рукою!"

Це приблизна конверсація під час з'їздового бігу. Під час крутобігу „вокі-такі" поправились. Хлопці „цяхали", аж любо!

Шарко — „Хіна", здобуваючи перше місце, і цим разом доказав, що він не тільки може бути першуном в їзді з нашими і за нашими красунями з КЛК (Клюб Ладних Кобіт — за поясненням панни Ісі, або й панни Ґуґи). Ізьо Білинський теж був у формі.

При вечері промовляє Руди Роб. відкриваючи при тому нові істини:

Дякую вам, змагуни, що ви приїхали, бо інакше не було б змагань.

Так само балакає Джек — дякує суддям, „бо без них теж не було б змагань!" Іншими словами: Дякую тобі, що ти мені дякував.

В клюбі „Білого Лиця" романтична атмосфера, притемнені кутики, теплі словечка, шкода, що завтра треба вертатися...

На другий день...

Дуже тут гарно, тільки гори виднокруг засланяють...

Ти бачиш той рів на снігу? Це я зробив! Не віриш? Я тобі зараз покажу!

Власним носом...

Українці опановують верхи... Внизу — неприємна вістка:

Ви чули, Тамара зломила ногу і то так по-дурному.

„І то на рівному!"

„О-о-о!"

Ноголомління належить до наших лещетарських традицій. Минулого року зломило Торонто, тепер Ню Йорк.

Ти, Тамарцю, не журися. На другий рік знов стрінемося, але тоді вже припадає черга на Торонто.

Панну Вишивану годі переконати... Сидить вже, бідачка, в автобусі, простягнула ногу догори, збирає автографи.

А ми ж теж собі посиділи в снігу, не з власної охоти, недовго, яких дві години, поки інж. Лепкалюк і шофер не направили автобуса. Потім ще яких 10—12 годин дороги і ми в Сараґозі, де врешті можна було щось з'їсти. До того часу жили тільки цукерками, шоколядою і „попом".

Високогірська експедиція кінчається.

Роман С. Голіят

ПРИМІТИВНИЙ МАЛЯР З КРИНИЦІ

В 1959-му році вийшла в Кракові в Літературному Видавництві публікація Андрія Банаха п. з. „Пам'ятка з Криниці". 118 сторінкова праця А. Банаха в подробицях описує життєвий шлях та творчу діяльність мистця Никифора з Криниці. Треба було щойно признання чужинецького малярського світу про вартість малярського дорібку того неписьменного, від малку сироти, який не пам'ятає навіть свого прізвища, але від уродження талановитого лемка, щоб поляки, а за ними й українці заінтересувалися ближче Никифором.

„Вистава в Парижі і в Амстердамі, признання світу для мистця з Криниці прийшли в тому часі, коли Никифор прощається з нами" пишеться на 116 ст.: „В липні 1947 р. скриня Никифора була повна скарбів. Але скарби є на те, щоб пропадали. В тому самому місяці, не зважаючи на приятельську інтервенцію, Никифор з Криниці зник. Разом з лемками, разом з сусідами відбував далеку подорож. Коли ж вернувся до Криниці, не все він зі собою привіз. Те, що на місці залишив, також було частинно знищене... Коли в 1957-му році Никифор якимсь чудом отримав одну зі своїх скринок, віднайшлися в ній образи непередбаченої краси і свіжости, діло молодого маляра з перед 30-ти років. Але більшість з них згинула в 1947 р." — ст. 22 (мабуть підчас примусового переселювання лемків, РСГ).

Щойно в 1947 р. до Криниці почали приїжджати покупці з цілої Польщі, щоб придбати собі деякі акварелі мистця Никифора.

Никифор не вміє читати й писати. Всього, що хоче висловити, треба дошукуватися в його „примітивному" малярстві, в його акварелях. Добре не чує, дуже зле вміє говорити. „Реальне умовини сприяли його диверсії супроти світу. Завдяки тому, благословлений Никифор зреалізував в життю поблажливу трагічну тезу: артист людина самітности". — Ст. 74. Никифор почав малювати з 1915-го р. на картонах, обгортках шкільних зошитів, на тиктурках до пакування, на картонах пуделок від цигарок. Більші акварелі були мальовані на склеюваних кусках різного паперу. „Що було б, коли б Никифор мав полотно, олійні фарби, й трохи менше ворожости до себе? Подумано про те тепер, коли сталося запізно?" — (ст. 115).

Никифор живе примітивним життям. Окуляри його позв'язувані шнурочками, скла потріскані. Почуває себе найбільш свобідно на селі, хоч живе як жебрак. „Треба собі уявити, що не вміє він читати. Знає, що існує щось таке, що люди вміють читати, і кпить собі з анальфабетів. Але сам не потрафить читати... той примітив не дбає також про славу. Свідомість, що хтось знає про нього, що є він предметом подиву, що влаштовується виставки його творів, сприймає це майже байдуже" (ст. 31).

„Коли в Криниці була церква, ходив до церкви. Тепер, коли є костел, Никифор не знає, що змінив обряд, бо костельний будинок є той самий, ті самі цибулясті вежі, тільки є інший священик. Та і священики зміняються. Никифор живе з ними у великій згоді, постать священика в береті на тлі сільського костела з'являється часто в його акварелях" (ст. 39).

Кожної неділі Никифор просиджує півдня в церкві, вислуховуючи всі Служби Божі. По обіді в свято він не малює, але йде на жебри. Пояснюють це тим, що Никифор не любить відпочинку. Щоб не дармувати, він йде до криницької оранжерії, де люди п'ють воду, і там вистоює довгі години з капелюхом вивернениж дном до гори, продає за безцін свої акварелі, образки. „Все, що Никифор робить мусить бути скінчене й вдале. Маестро не визнає неупорядкованої праці, вислідів якої не бачить. Коли хтось звернув йому увагу, що затруднення лікарів є цінне, і що варто за це заплатити велику суму, відповів з погордою: „Нехай візьмуть лопату в руки, нехай копають землю". Але свою працю цінить понад все". (Ст. 63).

„Глухий і німий майстер з Криниці, незнаними нам дорогами лучиться з істотними проблемами сучасного малярства, а може навіть зі стилем доби. Никифор заслуговує на місце в Mus'ee d'Art Moderne". — (Ст. 76).

І далі автор пише таке: „Никифор зібрав формальні і змістовні прикмети малярства різних епох, різних країв, а навіть різних верств, які у сприймальний спосіб вміють висловлювати відношення людини до світу, що є поза нами. Все це знайшов він в іконі. В ній є вплив пізньоантичних гелиністичних портретів, є малярство візантійське, творчість грецьких монахів і мистецтво українських селян. (Ст. 92). „В противеності до реторики краківського Матейка, криницький Матейко залишається завжди ліриком, навіть в теології. Никифор хоче врятувати перед знищенням тільки себе. Як людина і як артист, він має перебільшену уяву смерти мабуть з причини каліцтва й самітности". (Ст. 112 і 113).

„Лемківське Слово" з Варшави з 18-го листопада 1962 року писало, що повітовий суд в Новім Санчі усталив дату народження і прізвища Никифора „Матейка". Він народився 1-го січня 1895 року в Криниці, син Ваня і Ксені Криницьких. Уряд теперішньої Польщі подбав про власне мешкання для Никифора з телефоном, телевізією, радіом та теплою водою. Суд признав Никифорові опікуна, також маляра — Маріяна Влосінського. Лемківське Слово згадує, що приготовляється виставка творів Никифора в Ню Йорку.

Мистець Яків Гнізловський так висловився про Никифора: „Перегортаючи цю книжку (А. Банаха), не можна опертися прихильної симпатії до Никифора, малюнки якого просто приголомшують своїм наївно щирим чаром, і до А. Банаха, що з такою любов'ю і зрозумінням показав нам світ Никифора і насвітлив дивні шляхи його творчости. Хто ближче познайомиться з цією книжкою, той буде тільки вдячним А. Банахові і всім тим, що знайшли на запорошених лемківських дорогах цей рідкісний і дорогий камінь і зуміли показати його поза Криницею-Селом. — („Сучасність, ч. 2; лютий 1961, ст. 87).

Мистець Михайло Мороз, побачивши публікацію А. Банаха і деякі копії акварель Никифора, стверджує: „Дар Божий, Інтуіція Никифора переносить нас до перспективи Єгипту, помпейських фресок, а також є наглядне насвітлення Леопардівської перспективи, яка дає нам нагоду бачити композицію творів Никифора з зовні, із середини (будинок з віндою, та міст і тунель — копії акварель). Ці познаки дозволяють нам бачити в Никифорі започаткування нового мистецтва (примітивного), які однак зближує нас до Єгипту й неоренесансу".

● У Москві помер в минулий вівторок Георгій Пушкін, совєтський віце - міністер закордонних справ, у віці 54 роки. Він належав до верхівки совєтських професійних дипломатів, хоч за освітою був економістом. Він був совєтським високим комісарем в Німеччині та згодом амбасадором СССР в Східній Німеччині і головним делегатом СССР на Женевській конференції про Ляос. Яка причина смерти — совєтські газети не

ВОЛОДИМИР БАЧИНСЬКИЙ

З НАГОДИ ЙОГО МИСТЕЦЬКОЇ ВИСТАВКИ

Володимир Бачинський

Молодий артист - маляр Володимир Бачинський, який недавно вернувся з Італії, підготовляє виставку своїх найновіших мистецьких творів.

Ми добре пам'ятаємо його першу виставку з лютого 1961 р. в залях Укр. Літ. Мистец. Клюбу в Ню Йорку, яка була атракцією українського мистецького сезону. Володимир Бачинський запрезентував тоді свій блискучий талант і небуденні осяги численними своїми образами, повними великого розмаху і сміливих ідей.

Перлиною тієї його першої виставки був жіночий акт, за виконання якого Володимир Бачинський одержав американську нагороду в сумі двох тисяч долярів. Це був, мабуть, перший випадок в історії, що б український артист-маляр здобув таку високу грошову нагороду на конкурсі американських малярів.

Перша виставка Бачинського втішалася повним успіхом. закуплено тоді більшість картин молодого мистця, виявляючи тим своє признання для нього й допомагаючи йому до здійснення його задушевної мрії — виїзду до Італії.

В березні 1961 року В. Бачинський виїхав до Італії і пірнув в мистецьку атмосферу Італії, де кожна будівля, кожен стовпчик носить на собі печать безсмертя. Кожного дня від раннього ранку до пізньої ночі він студіював пам'ятки мистецтва й архітектури, робив шкіци й студії, а при тім пізнавав нових людей, які все своє життя жили огорнуті мистецькою атмосферою Італії. Бачинський скоро поробив там цінні знайомства та вже вкоротці міг записати на своє конто приязнь і прихильність мистецької еліти Італії. До цього спряла мила особовість нашого мистця.

Коли проминули перші „медові" місяці пізнання Італії, В. Бачинський, сповнений бажання творчої праці, став гарячково працювати, причім в його „італійських" творах з'явилося щось нове, навіяне духом мистецького італійського окруження при наявності вражливої української духовости його самого. Італійська мистецька критика стрінула Бачинського дуже прихильно, предсказуючи йому світлу майбутність. В Римі Бачинськи брав кількакратно участь у збірних мистецьких виставках, а також уладив повну індивідуальну виставку. Його твори викликали живий відгук у всіх римських часописах. Римський щоденник „Іль Темпо" пише: „Бачинський має визначну особовість. Його світ, — це частина нашого модерного світу, але цей його світ є позначений елеґантністю і величавістю, яка пригадує нам великі традиції майстрів 17-го сторіччя. З найбільшим зацікавленням слідкуватимемо дальший проґрес Бачинського!

Часопис „Іль Джіорнале Дель Меццо Джіорно" писав таке: „Світ Бачинського, —це доба 17-го сторіччя, яку він викликає мрійливою вигадливістю у виді завуальованих німф окружених руїнами замків і... кицьки. У всьому цьому є велика доза романтичної літератури Мюссе і Бодлера, в яких також знаходимо субтельну домішку іронії. Але що важніше у Бачинського: — це його мистецька майстерність і досконалість виконання, яка вказує на ще яснішу будучність цього молодого українського маляра". Подібні позитивні оцінки помістила вся римська преса, чого на жаль не можемо тут навести із-за браку місця.

Годиться ще згадати, що під час побуту Бачинського в Італії він студіював візантійське мистецтво і виконав прекрасний стилевий іконостас для ВПпреосвященного Владики Кир Гавриїла Букатка до його приватної каплиці. Крім того в цьому ж часі його „італійські" твори були виставлені на виставці славного американського клюбу „Самальгунді Клаб", членом якого є В. Бачинський разом з деякими іншими українськими мистцями.

Українська громада Ню Йорку й околиці матиме нагоду оглянути найновіші твори Бачинського на виставці в Літературно - Мистецькому Клюбі в Ню Йорку від неділі 28 квітня до неділі 12-го травня ц. р.

Володимир Богачевський

УСК і „Тризуб" грають за чашу УНСоюзу

Спортова громада Філядельфії матиме в саму Великодну неділю своє спортове свято. Там відбудеться на грищі при 29-ій та Кембрія вулицях футбольна зустріч двох найсильніших українських клюбів, „Тризуба" з Філядельфії та Українського Спортового Клюбу з Ню Йорку.

„Тризуб" відомий під назвою „Юкрейнієн Нешенелс", це двократний чемпіон футболу ЗДА, трикратний першун Американської Футбольної Ліґи та найкраща дружина в цій Лізі ,яка мала теж успіхи в грах за Чаші Люїса і Даффі. УСК Ню Йорк має за собою довгі роки успіхів у ліґах Східнього Дистрикту, Національній, а останньо „Великій Десятці" Німецько-Ам. Футбольного Союзу, є одним із кандидатів на першуна цієї екстра кляси.

Ці змагання є своєрідною сенсацією у нашому футболі. бо згадані клюби грають у двох різних лігах на Сході ЗДА і від деякого часу не мають змоги зміряти свої сили на грищі. Минулого року відбулися такі змагання „Тризуба" з УСК-ом, коли випробовувано нову систему розгривок так званої Інтер Ліґи, але цього року мабуть такої нагоди не буде, бо сезонові гри Німецько-Американської Ліґи, в якій грає УСК, спізнені. Тому й договорення про товариську зустріч цих двох наших провідних клюбів, які здобувають славу українському імені у футболі, є визначною подією в нашому спорті.

Український Народний Союз, який завжди піддержує спортову діяльність нашої молоді, уфундував для переможця цих таких рідких змагань українських клюбів свою чашу. Хоч це буде одна із багатьох чаш УНСоюзу для нашої молоді, то все таки завдяки цій чаші зросла ставка змагань і зацікавлення тим, хто здобуде чашу УНСоюзу.

Чашу вручить переможцеві зараз таки на полі бою — на грищі в присутності глядачів голова Контрольної Комісії УНСоюзу д-р Володимир Ґалан.

Переможець цих великодних змагань здобуде на власність Чашу Українського Народного Союзу. Ця чаша, як і фундовані кожного року чаші УНСоюзу для різних ділянок нашого зорганізованого спорту і товариських змагань і офіційних мистецтв наших СУАСТ-ів та УСЦАК, є продовженням гарної традиції УНСоюзу допомагати нашій молоді та опікуватися нею.

Короткі вістки

● Західно-африканська република Сенеґаль внесла скаргу до Ради Безпеки Об'єднаних Націй проти португальської сусідки Ґвінеї, що 4 португальсько-ґвінейські літаки бомбардували прикордонне сенеґальське село, З Сенеґалю до Ґвінеї разу-раз переходять банди. Це „бомбардування" не було дуже грізне, бо всього один автохтон був ранений і одну халупу розвалило.

● У Південній Кореї військовий уряд звільнив 69 осіб. арештованих в минулому місяці за участь в демонстрації проти того уряду. Остаточно військовий диктатор Південної Кореї, ген. Чунг Гі Парк, під натиском публічної опінії і Америки відступив від свого рішення — продовжити собі безконтрольне урядування на дальших 4 роки.

● У всьому світі є тепер 40 мільйонів комуністів, приналежних до 91 політичних партій. Але з тих 40 мільйонів — в самому СССР є 10 мільйонів осіб, а в комуністичному Китаї 17 мільйонів. В Індонезії є 1,900.000 комуністів і в Італії — 1.500.000. В Польщі зареєстровано 1,123.000 комуністів, в Югославії 1,000.000, в ЧСР 1,680,-000, в Мадярщині 511.000, в Північній Кореї 1,300.00, в Східній Німеччині 1,000.000 і т.д. Таким чином 90 відсотків всіх комуністів у світі приналежні до партій, які правлять в 14 країнах.

„Я на гору круту, кам'яную буду камінь важкий підіймать..."

Одна проблема української еміґрації є спільна для всіх її клітин — громадських чи церковних, вона всіх турбує і цікавить, і кожний свідомий українець уважає її найважливішою — це проблема виховання молодого покоління.

Для нас, українських батьків і матерів, це завдання є подвійно важке й дуже важливе. Ми не лише мусимо виховати людську істоту, гідну назви Людини, але й зуміти в умовах чужого для нас оточення, — але вже рідного й близького для наших дітей — дати нашим дітям знання української мови, традицій, віри, прищепити їм любов до країни наших предків, щоб вони як слід продовжували справу її визволення у вільному світі.

Цю почесну працю — плекання молоді й збереження її для української нації — взяли на себе школи українознавства, що в скорому часі після прибуття еміґрації на місця нового поселення почали поставати при українських громадах.

Школа релігії і українознавства ім. Лесі Українки при Українській Православній Катедрі св. Покрови в Дітройті у цьому році святкуватиме десятиріччя свого існування.

Початки, як звичайно, були тяжкі й скромні; бо важливість шкіл широкий загал не зразу усвідомив, з дуже простої причини — діти були ще малі й було їх мало.

Першою піонеркою в нашій громаді була пані Ясінська, що в 1953 р. зорганізувала недільну школу й керувала нею протягом кількох років. В 1955 р. на запрошення настоятеля катедри митр. о. Ф. Білецького прилучено до школи ще кілька кляс, в яких переводили навчання по суботах п-і Ольга Гаховська та п. Каранець. Праця вчителів полягала не лише в навчанні дітей, а й охоплювала організаційну діяльність, як то вишукування лавок, обладнання кляс та ін. Збільшувалась кількість учнів, зростала кількість кляс, прилучувались інші вчителі, як проф. І. Розгін, М. Гарасевич, Е. Гриньків, П. Герман та інші. Батьки згуртовувались навколо школи, зорганізувався батьківський комітет, який перейняв на себе матеріяльні й організаційні справи, даючи тим змогу вчительському персоналові зайнятись виключно виховними справами. Духовну опіку й викладання науки релігії перейняв на себе тодішній настоятель катедри св. Покрови прот. М. Ляшук. Багато праці в розбудову батьківського комітету й поширення його діяльности вклали його перші члени: проф. П. Бірко, п. Коваль, І. Мурга, Віктор і Віра Гаркуші, п-во Зозулі та д-р І. Смерека.

Кожний рік приносив радощі зросту, а часом і болі невдач, але праця школи поширювалась і невпинно зростало число учнів. Присилались вказівки й пляни з Консисторії, в и пробовувались і застосовувались нові підручники й методи навчання, бо школи українознавства є школами не щоденними, а тижневими, отже потрібно виробляти й певний критерій до матеріялу й до вимог. Таким чином з однієї групи в недільній школі число учнів на сьогодні зросло до 82, розподілених від 1-ої до 8-ої кляси та садочка, що був доданий до школи в 1959 р. На початку 1962 - 63 навчального року вчительський персонал був такий: почесний опікун школи о. протопресвітер Олександер Новицький і викладач науки релігії та о. протодиякон В. Метулинський. вчителі п-і О. Панасенко, Т. Назаренко, П. Халява, І. Халява, А. Кот, І. Маляр, та вчитель співу Е. Цюра. Вчителі користуються підручниками, затвердженими та рекомендованими Консисторією Української Православної Церкви в Америці, крім того вишукується допоміжні матеріяли і передруковується для вжитку учнями.

Вчительський персонал та батьківський комітет у тісній співпраці з настоятелем парафії протопр. О. Новицьким та парафіяльною радою докладають всіх зусиль, щоб дати шкільній молоді тверді основи християнської моралі і почуття національної свідомости. Для цього, крім регулярного навчання, щороку організується різні імпрези, літні табори, виступи школи на академіях.

Для тіснішого контакту батьків з учителями введено „чайні вечори" — зустрічі батьків з учителями, де після доповіді, приготовленої котримсь з учителів, проводиться дискусії щодо методів виховання і навчання.

На майбутнє плянується мати 9, а також 10, 11. і 12 кляси, отже стоїть проблема приміщення, котру сподіваємся розв'язати з побудовою нової катедри і школи при ній.

Виховання молодого покоління вимагає довгої й наполегливої праці і лише через певну кількість років можна бачити результати, але можемо з гордістю сказати, що ми їх вже бачимо по тому, як активно вихованці старших кляс починають цікавитись церковно-громадським життям Дітройту, захоплюватись музикою, співами, літературою і українськими обрядовими звичаями.

Цього всього ми могли добитись лише через наявність кваліфікованого вчительського персоналу та активної участи всіх батьків і матерів в праці і житті школи.

В Ювілейний рік великої української поетеси Лесі Українки, ім'я якої ми з гордістю носимо, школа підготовляє урочисте святкування, як свого десятиріччя, так і відзначення та вшанування 50 річчя з дня її смерти.

І так, як і незламна Поетеса, будемо вірити в краще майбутнє української нації і перемогу Християнської Правди в світі!

Олена Лісківська

Колишній кубинський президент домагається допомоги для визволення Куби

Ню Йорк. — Колишній кубинський президент за урядування Кастра д-р Мануель Уррутія Ллео, промовляючи в Ню Йорку як гість Міжнародного Рятункового Комітету, висловив домагання, щоб ЗДА та інші американські держави допомогли кубинському народові визволитися з-під Кастрового режиму, але при тому він сказав, що не треба здійснювати тепер інвазії на Кубу ані не допускати до того, щоб вибухнув збройний конфлікт із-за Куби між ЗДА та СССР. Уррутія гадає, що війна знищила б кубинський нарід, який зможе сам себе звільнити, якщо тільки дістане потрібну допомогу від ЗДА та інших американських держав. Уррутія був президентом Куби до 17-го липня 1959 р., коли Кастро переконався, що він є протикомуністом. Тоді Уррутія втік до венесуельської амбасади, а коли Венесуеля зірвала дипломатичні зносини з Кастром, він знайшов азиль у мексиканській амбасаді, з якої йому вдалося виїхати до Мехіко. Звідтам прибув до Ню Йорку і тут думає залишитися, знайшовши собі працю.

Христос Воскрес!

ЩАСЛИВИХ СВЯТ!
Величнім і Радісним
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих
по обидвох боках Океану
Люба і Адріян ЛАПИЧАКИ

ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ — „ХРИСТОС ВОСКРЕС"
і щирі побажання ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині і Знайомим
— пересилають —
Квітка, Василь і Юрко СТЕЦЮКИ

Родині, Друзям та Знайомим
— бажаємо —
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Олег, Марія, Богдан, Лідія та Данилко ДОМАРАЦЬКІ

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Друзям та Знайомим
бажають
Василь, Богуслава, Василько і Оленка ГНАТІВ

З ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Всій своїй Рідні, Приятелям та Знайомим
Всього найкращого
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
о. М. ПРИТУЛЯК
Великдень 1963 р., Пассейк, Н. Дж.

В ДЕНЬ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Найкращі бажання ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Рідні, Приятелям і Знайомим
пересилають
Інж. Богдан і Оксана РАК

Рідних, Приятелів і Знайомих
— вітаємо —
ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
і бажаємо
Щасливих Свят та усіх Благ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
КАРАТНИЦЬКІ, КРУШЕЛЬНИЦЬКІ
Ню Йорк, квітень 1963

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ГАРНИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ УСІМ ДРУЗЯМ І ЗНАЙОМИМ
— бажають —
ЛІДІЯ і ОКСАНА ВІКУЛ

Рідні, Приятелям та Знайомим
РАДІСНИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ
— бажає —
Петро ПОСТОЛЮК з донею Іриною

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Величнім і Радісним
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих —
по обидвох боках Океану
Ярослава і Зенон СНІЛИКИ

РАДІСНИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Друзям та Знайомим
— бажають —
Іван, Стефа, Ігор і Олег ЛУКІВ
Ridgewood Ave., Irvington, N. J.

Родині, Приятелям та Знайомим
з нагоди Світлого Празника ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
„найкращі побажання і „Христос Воскрес"
— пересилають —
Марія КОЦКО
Ольга, Володимир, Микола і Мартуся ДАРМОХВАЛИ
Замість поіменних побажань даток на „Готуйсь".

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
усім своїм Рідним, Вп. Гостям та Знайомим
Ю. Б. ВЕРТИПОРОХИ
OKSANA RESORT — Glen Spey, N. Y.

ІСУС ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Сестри, Браття і всі Жителі цілого світу.
Ісус Христос і в цьому році закликає усіх жителів цього світу,
змагати до Справедливого Миру для добра одиниці і загалу.
Усім Кращого Затра - бажає
МИХАЇЛ МАЦЯХ

З ПРАЗНИКОМ СВІТЛОГО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Віра, Володимир і Дарія СУШКІВ

Рідні, Приятелям, Знайомим та Клієнтам
з нагоди СВІТЛОГО ПРАЗНИКА
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всего найкращого
— бажають —
Володимира і Володимир ВЕЛИЧКО
522 Мандевілле Ст. — ЮТИКА, Н. И.

Кеннеді відклав виїзд на свята у зв'язку зі збільшенням ціни на сталь

Вашингтон. — Президент Кеннеді мав виїхати в середу по полудні на Флориду, де з родиною має провести Великодні Свята, але відклав свій виїзд аж на четвер, бо відбував численні конференції у зв'язку з тим, що Сталева Корпорація Вілінґ збільшила ціну на сталь на $6 від одної тонни. Уряд мовчить і пресовий секретар Білого Дому П'єр Салінґер відмовився виявити, що робитиме Президент в цій справі. Преса пригадує, як гостро зареаґував був уряд в квітні минулого року, коли то Сталева Корпорація ЗДА збільшила була ціну на сталь. Внаслідок гострої урядової акції Сталева Корпорація уневажнила збільшення ціни на сталь минувшого року, хоч сталева промисловість і досі не є вдоволена з демократичного уряду, оскаржуючи його у ворожості до промислу. Збоку уряду були численні спроби розвіяти те переконання промисловців. Покищо не є відомо, як уряд зареаґує на нове збільшення ціни на сталь, яке оголосила 11-та щодо величини продукції сталева фірма. Інші сталеві корпорації мовчать, чекають на реакцію уряду. Дехто гадає, що сталеві корпорації пустили на пробу на перший вогонь Корпорацію Вілінґ, бо хочуть знати, як діятиме уряд і що зроблять робітничі організації, які зможуть домагатися збільшення платні тому, що збільшується ціну на сталь.

Линдон Джансон про можливість своєї кандидатури в 1968 році

Вашинґтон. — Віце-президент Линдон Б. Джансон заявив у пресовому інтерв'ю, що становище віце - президента ЗДА не є ані „сходами до президентури ані бар'єрою до неї". Джансон сказав, що „10 або майже третина всіх віце-президентів були вибрані на президентів". Така заява свідчить про те, що Джансон буде в найближчому році кандидувати разом із президентом Кеннеді, а в 1968-му році, коли Кеннеді не зможе втретє кандидувати, демократичним кандидатом буде Джансон. Віце - президент сказав, що помилялися республіканці, коли в 1960-му році гадали, що Ніксон мусить виграти президентські вибори, бо він, займаючи впродовж 8-ох років пост віце - президента, мав добру підготовку до президентського становища. Джансон казав, що президент ЗДА займає найважчий пост у світі, і тому він, як віце-президент, радо виконує все те, що йому президент Кеннеді дає до виконання. Джансон є з Тексасу, але він є за те, щоб не було жадного расового обмеження серед американців.

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Рідні, Приятелям і Знайомим
— бажають —
Анна ЧАЙКІВСЬКА
Наталка, Мирон, Марта і Христина ВОЗНЯКИ

Великодній привіт
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"
і щирі побажання
Родині, Приятелям і Знайомим
пересилають
Степан і Марія ГАВРИЩУКИ

З ПРАЗНИКОМ ВЕЛИКОДНЯ
привітом
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"
вітають
Родину, Приятелів та Знайомих
Христя, Юрій, Ірена і Марта НАВРОЦЬКІ

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
щиро вітаємо
Рідню, Приятелів і Знайомих
ХРИСТОС ВОСКРЕС
Марія, Богдан і Ярина ТУРКИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
Григорій КОСОВСЬКИЙ
власник крамниці
KOSOWSKY & SONS
Self Service Market
Першоякісні м'ясива і ґросерія
Каліфорнійські овочі
600 S. Heald St. — OL 5-6879
WILMINGTON, Del.

Веселих Свят
Воскресення Христового
Родині і Знайомим
бажають
Марія і Юліян САВЧАКИ зі СИНАМИ

Рідні, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ХРИСТОС ВОСКРЕС
бажають
МАЛАНЯКИ і ОРАНСЬКІ

З днем Світлого
Воскресення Христового
пересилаємо
найщиріші побажання
Рідні, Друзям та Знайомим
по всім світі
і кличем
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Олена і Амврозій МАРУНЕНКО

Радісних Свят
Христового Воскресення
Родині, Приятелям і Знайомим
бажає
Михайло ЛИСОГІР

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Воскресення Христового
Рідні, Друзям та Знайомим
бажають
Інж. Іван, Люба, Юрчик і Борис ТУРЯНСЬКІ

Західня Німеччина відкидає совєтський протест щодо її атомової зброї

Бонн. — Західньо-німецький уряд відкинув протест Совєтського Союзу проти американського пляну щодо атомового узброєння членських країн Атлантійського Союзу (НАТО). Совєти закинули Західній Німеччині, що коли вона підтримує той американський атомовий плян, то вона веде „аґресивну політику". Західня Німеччина відповіла, що Совєти втручаються у внутрішні справи західньо-европейських держав, членських країн НАТО, та ще й роблять це на пропаґандивний лад. Німецька відповідь пригадала большевикам, що НАТО засновано як оборонний західній союз проти аґресивної політики Совєтського Союзу, яка стала військовою загрозою для Західньої Европи. Що стосується до Німеччини, то вона — кажеться у тій відповіді — не займала в рямцях НАТО ніякої окремої військової лінії, і не робимої своєї політики, і не робила цього навіть у зв'язку з атомовою зброєю для НАТО.

Голос проти однобічности американської науки в напрямі космічних просторів

Вашинґтон. — Професор рослинної фізіології у Вашинґтонському університеті в Ст. Луїсі, Мізурі, д-р Беррі Коммонер, промовляючи на конвенції Крайової Наукової Учительської Асоціяції, нарікав на те, що американська наука починає йти в однобічному напрямку та найбільше уваги присвячує дослідам космічних просторів, занедбуючи наукові досліди. Він звернув увагу на те, що в 1962-му році майже третина з федерального бюджету $900 мільйонів, призначених на основі наукові досліди походить від Крайової Аеронавтичної і Космічної Аґенції, а Крайова Наукова Фундація, яку створено на те, щоб підтримувати основні наукові проблеми, дістала тільки $90 мільйонів. Всі фонди йдуть на те, щоб дістатися якнайскорше на Місяць. „Виховання підтримуване є наукою; наука є підтримувана дослідами космосу, а дослід космосу є підтримуваний змаганням вислати людину на Місяць" — каже д-р Коммонер. Такий стан, на його думку, є шкідливий для цілости американської науки, бо ми не можемо позволити собі на те, щоб „зривати тільки кілька вибраних овочів із дерева знання; ми маємо взяти на себе ширшу відповідальність і плекати ціле те дерево, що плекає різнородне знання".

Конґо проти втручання Совєтів в його внутрішні справи

Об'єднані Нації. — Конґолійський прем'єр Сиріль Адуля в листі до генерального секретаря Об'єднаних Націй У Танта застерігся проти того, щоб Совєтський Союз виступав в Об'єднаних Націях з „порадами" щодо політики в Конґо. Сиріль Адуля зокрема заперечив рішуче твердження совєтського амбасадора в Конґо Миколи Федоренка, який в листі до У Танта з 2 березня ц. р. радив відкликати з Конґо міжнародне військо Об'єднаних Націй, бо нібито Конґо більше його не потребує. Конґолійський прем'єр просив — навпаки — залишити військо ОН в Конґо, бо молода конґолійська армія не вміє контролювати цілої великої конґолійської території. Крім того, конґолійський уряд потребує асисти Об'єднаних Націй у ділі вишколювання армії. Західня преса коментує цей виступ конґолійського прем'єра, як доказ дальшого загострення відносин між теперішнім конґолійським урядом і Совєтським Союзом. Тому совєтські „дипломати" в Об'єднаних Націях і африканських країнах різними інтриґами намагаються довести до упадку прозахідній уряд Сиріля Адулі, однак ці заходи до цього часу не вдалися.

Короткі вістки

● **Секретар фльоти** Фред Корт заявив, що він хоче затримати віце-адмірала Гаймена Дж. Ріковера в активній службі при нуклеарному відділі фльоти і після того, як Ріковер дійде до віку, в якому він в січні 1964 мав би перейти на емеритуру.

● **У Південній Кореї**, за 10 миль від столиці Сеулу, відкрито коштом 5 мільйонів дол. цілу невеличку оселю, яка мала стати атракцією для чужинецьких туристів, які привозили б туди закордонну валюту. Для цієї цілі збудовано 5 готелів, 13 мешкальних домів, сім ресторанів-бар, нічний клюб, дім гри і тп. Це містечко названо іменем американського генерала, що згинув в Корейській війні „Вокер Гілл" — „Шпилем Вокера". Задум скінчився скандалом, бо виявились при цьому грошові зловживання, і корейські ініціятори „забули", що американським воякам, стаціонованим в Кореї, не вільно газардувати у публічних домах гри.

● **В Об'єднаних Націях** є понад 100 провідниць, що опроваджують туристів по будинку. Всі вони переходять докладний вишкіл і кожна з них мусить знати кілька мов. В 1952 році було їх тільки 10. Їх служба триває тільки по два роки. Недавно прийнято туди першу кол. совєтську громадянку, Інну Іванніси, заміжню за американським службовиком ОН, і першу польську громадянку Гелену Ковердан, що студіювала в школах ЗДА.

● **Президент Кеннеді** переслав свою програму в справі охорони громадянських справ до Конґресу. Сенатор демократ із Мишиґену Філіп Гарт та 16 інших сенаторів демократів внесли одночасно відповідний законопроєкт в Сенаті, щоб запевнити неґритянським виборцям в південних стейтах право на голосування.

● **Хоч авторка книжки „Мовчазна весна"** Рахеля Карсон нарікає на те, що птахи гинуть внаслідок різних хемікалій, то директор дослідного рільничого відділу при Хемічному Товаристві д-р Роберт Вайт-Стівенс твердить, що птахи в останніх двох декадах збільшилися на 7 разів більше, як люди. Вільшанки (робінси) збільшилися на 1,200 відсотків. Подібно є з дроздами, кардиналами, дятелями та пересмішниками.

● **Комісар освіти Ф. Кеппел** заявив, що треба збільшити платні учителям, бо тільки тоді можна буде притягнути до праці в шкільництві здібних учителів.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Всім своїм Вельмишановним Відборцям та їхнім
Родинам, Знайомим, Приятелям та Друзям
в діяспорі та в Україні сущим
НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— пересилає —
ЗНАНА УКРАЇНСЬКА ФІРМА
„КОСМОС"
ІМПОРТОВА — ЕКСПОРТОВА та ТОРГОВЕЛЬНА СПІЛКА
Власники:
Михайло ДЕМЯНЧУК і Марія ВЕЛИЧКО
1211 Норт 7-ма вулиця — ФІЛЯДЕЛФІЯ 20, Па.
P. O. Box 3430 Телеф.: CE 6-5858

Із Святами
Воскресення Христового
РАДІСНИХ СВЯТ
Родині, Приятелям і Знайомим
бажають
Ірина, Роман і Вікторчик ЛАПИЧАКИ
Ольга і Микола СТАХОВСЬКІ

РАДІСНИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Воскресення Христового
Рідні, Друзям та Знайомим
бажають
Євгенія й Андрій РАТИЧІ
і Михайлина МОСОРА

Із Святами
Воскресення Христового
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Родині, Приятелям і Знайомим
бажають
Ярослава і Остап ОЛЕСНИЦЬКІ з Синами

З нагоди
Христового Воскресення
Родині, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
бажають
Марія та Іван ГОЛУБОВИЧІ,
Ляріса, Дмитро, Роксоляна,
Ростислав і Орест ПЕНЦАКИ

У СВІТЛИЙ ПРАЗНИК ВЕЛИКОДНЯ,
шлю
свої найкращі побажання
Рідні, Приятелям, Друзям
і Знайомим.
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!
ЮШКЕВИЧ Роман

З Воскресенням Христовим
вітаємо
Рідню, Друзів і Знайомих
та бажаємо всього кращого.
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Ярослава, Ярослав, Марко і Роман БУКАЧЕВСЬКІ

У СВІТЛИЙ ДЕНЬ
Христового Воскресення
сердечні побажання
— засилає —
Родина ПРИТУЛІВ

Вітаємо нашу Рідню, наших
Приятелів та Знайомих і
Гостей з Гантеру
Великоднім привітом
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
та пересилаємо
наші ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО.
Оксана, Орест, Юрій
і Константин КЛЮФАСИ

Христос Воскрес

Українському Духовенству, Організаціям та
ВШ. Клієнтам, Родині та Знайомим
із
ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— *бажають* —
Антін і Бронислава ЛАЗІРКИ
Наталія і Олег — діти
894 Stuyvesant Ave., IRVINGTON, N. J. — Tel. ES 1-2559

Нашим Рідним й Приятелям
передаємо щирі бажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
й ВСЬОГО ДОБРА В ДАЛЬШОМУ ЖИТТІ.
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Осип, Стефа і Тамара Диби
71 E. 7-ма вул. Ню Йорк 3, Н. И.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Гостям, Приятелям, Знайомим і Українському
Загалові всього найкращого
— бажають —
Стефан і Леонія Хомяк
власники відпочинкового ресорту
TWIN BAY VILLAGE
Bolton Landing, N.Y.

Родину, Друзів, Знайомих та Шановних Гостей
нашого ресорту „КСЕНЯ"
— вітаємо —
З ВЕЛИКОДНІМИ СВЯТАМИ РАДІСНИМ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Ольга і Іван В. Кобзяр
Гантер, Ню Йорк

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Друзям та Знайомим
— *бажають* —
Осипа, Ераст і Зенон Куровицькі
Ірина, Ярослав, Ярослав мол.
і Оксана Куровицькі

Надія і Сергій ЛИТВИНЕНКИ
— сердечно вітають —
Родину, Приятелів та Знайомих
із ВЕЛИКОДНІМИ СВЯТАМИ.
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажаємо —
нашим РОДИЧАМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ІРИНА і ІВАН ЖУКОВСЬКІ

ДОРОГИМ РОДИНІ, ДРУЗЯМ і усім ЗНАЙОМИМ
шлемо наші сердечні побажання
УСІХ БЛАГ ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
Дарія, Дам'ян і Андрій ГОРНЯТКЕВИЧІ
(532 — 21-а вул. — ІРВІНҐТОН, Н. Дж.)

Дорогим Гостям нашої Вакаційної Оселі,
Рідним, Приятелям і Знайомим,
ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
— бажають —
Сава і Ярослав НИКИФОРЯКИ з РОДИНАМИ
в Ню Йорку й Дітройті

Рідні, Знайомим і Приятелям
з нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО
— бажають —
Микола, Євгенія і Зенон КОРЧИНСЬКІ

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!
СЕРДЕЧНІ СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ:
Дорогій Родині, Друзям і Землякам
по обох боках залізної куртини,
— пересилає —
Петро ЗАДОРЕЦЬКИЙ з Акокік, Мд.

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
щирий ПРИВІТ і сердечні ПОБАЖАННЯ
КЕРІВНИКАМ, УЧИТЕЛЯМ, БАТЬКАМ і УЧНЯМ
УСІХ ШКІЛ УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТУ
— пересилає —
Дирекція УМІ